

பிரார்த்தனைப் பாமாலை

வழங்குவோர் :

திருமதி லெ. வள்ளியம்மை ஆச்சி
திரு. லெ.நா. கொச்சின் லெட்கமணன் செட்டியார்

தலைவர்

கற்பக விநாயகர் நற்பணி மன்றம்

சென்னை - 600 017

அரிமழம் அருள்மிகு ஸ்ரீ சுந்தரேஸ்வரர்

அரிமழம் அருள்மிகு ஸ்ரீ மீனாட்சி

உ
சிவமயம்

பிரார்த்தனைப் பாமாலை

தொகுத்தோர்
கவிஞர் வெற்றியூர் சுப. திருஞானம்
கவிஞர் அரிமழம் ப. செல்லப்பா

வெளிமீடு
கற்பக விநாயகர் நற்பணி மன்றம்
ஸ்ரீ பாலாஜி கல்யாண மண்டபம்
2. சுந்தரம் சாலை, தி. நகர், சென்னை - 600 017.
☎ : 4344960

வழங்குவோர்
திரு. செ. நா. நா. லெ. நா. கொச்சின் லெட்சுமணன் செட்டியார்
திருமதி. வள்ளியம்மை ஆச்சி
அரிமழம்

ஆயிரம் பிறைகண்ட 'கொச்சின் லேனா' தம்பதியர் அனுதினமும்
ஆண்டவனைப் போற்றித் துதிக்கும் பாமாலை

வானோடு சலங்கை வருகின்ற ஓசையில்
தூளாகும் துன்பமது தொடராது இனிமேலும்
ஒங்குபுகழ் இராங்கிய கருப்பண்ண தெய்வமே
நீங்காது எம்மோடு இரு.

சட்டதிரு நீறெடுத்துத் தொட்டகையில் வேலெடுத்துத்
தோகைமயில் மீதமர்ந்த சுந்தரம் - அந்தக்
கட்டழகு கொண்டதொரு கந்தவி வேலவனைக்
காட்டுவது ஆறெழுத்து மந்திரம்.

ஆறெழுத்து மந்திரத்தை தந்ததொரு சுந்தரத்தை
அந்திபகல் சிந்தனைசெய் நெஞ்சமே - அந்த
ஆறெழுத்து மந்திரத்தை யாரெடுத்து ஒதினாலும்
ஆறுமுகம் வந்துநிற்கும் முன்னமே

கந்தவியேநினைந்து சங்கத்தமிழ் மாலை கொண்டு
வந்தனைசெய்வோர்கன்மம் ஆறுமே - பரங்
குன்றுவளர் குகனோடு தங்கிவர வேநமக்குள்
பொங்கிவரும் செல்வம்பதி னாறுமே.

அஞ்சிலே ஒன்றுபெற்றான் அஞ்சிலே ஒன்றைத் தாவி
அஞ்சிலே ஒன்றுஆறாக ஆரியர்க்கு ஆக ஏகி
அஞ்சிலே ஒன்றுபெற்ற அணங்கைக்கண்டு அயலார் ஊரில்
அஞ்சிலே ஒன்றைவைத்தான் அவன்எம்மை அளித்துக் காப்பான்.

சதாபிஷேகத் தம்பதியர்
திரு. செ.நா.லெ.நா.நா.
கொச்சின் லெட்சுமணன் செட்டியார்
திருமதி வள்ளியம்மை ஆச்சி

மன்ற வெளியீடான சதாபிஷேக மலரைப்
படித்து மகிழும் செட்டி நாட்டரசர் குடும்பத்தினர்
குமாரராணி திருமதி மீனா முத்தையா அவர்களும்
திருமதி சிகப்பி ராமசாமி அவர்களும்

கற்பக விநாயகர் நற்பணி மன்ற நிர்வாகிகளும், செயற்குழு உறுப்பினர்களும்

சிவமயம்

கற்பக விநாயகர் நற்பணி மன்றம்

ஸ்ரீ பாலாஜி கல்யாண மண்டபம்

2, சுந்தரம் சாலை, தி.நகர், சென்னை-17. ☎ : 4344960

நிர்வாகக் குழுவினர்

புரவலர் :

எஸ்.வி.ஆர்.எம்.எஸ்.வி.

இராமநாதன் செட்டியார்

தேவகோட்டை

துணைத் தலைவர் :

ஏ.ஆர். மெய்யப்பன்

தேவகோட்டை

தலைவர் :

செ.நா.நா.லெ.நா.

லெட்சுமணன் செட்டியார்,

அரிமழம்

செயலாளர் :

கவிஞர் ப. செல்லப்பா, அரிமழம்

பொருளாளர் :

கவிஞர் சுப. திருஞானம், வெற்றியூர்

செயற்குழு உறுப்பினர்கள் :

PL.KR.கருப்பஞ்செட்டியார்

காரைக்குடி

திருமதி லெ. வள்ளியம்மை ஆச்சி

அரிமழம்

P.S.S.K.T. வள்ளியப்ப

செட்டியார், அரிமழம்

திருமதி ராம. அழகம்மை ஆச்சி

தேவகோட்டை

KM. காசிவிஸ்வநாதன்

கொத்தமங்கலம்

திருமதி கா. அழகம்மை ஆச்சி

கொத்தமங்கலம்

ராம.சேவுகன் செட்டி,

தேவகோட்டை

திருமதி. மெ. விசாலாட்சி ஆச்சி

தேவகோட்டை

SP.ராமசாமி

பள்ளத்தூர்

திருமதி தி. ஜெயா ஆச்சி

வெற்றியூர்

கதி.பெரியகருப்பன்

அரிமழம்

திருமதி செ. அன்னபூரணி ஆச்சி

அரிமழம்

தி.கனகசபை,

தேவகோட்டை

திருமதி ஞா. நாச்சம்மை ஆச்சி

காரைக்குடி

மு.சோமசுந்தரம், அரிமழம்

திருமதி ச.விசாலாட்சி ஆச்சி, அரிமழம்

உ.முத்து, அரிமழம்

திருமதி க.சீத்தா ஆச்சி, தேவகோட்டை

கற்பக விநாயகர் நற்பணி மன்றம் குறிக்கோள்கள் - திட்டங்கள் - செயல்பாடுகள்

1. அறிமுகம் இன்றி, அன்றாடம் முகங்களை மட்டுமே பார்த்துக் கொண்டு வாழ்ந்து வரும் சென்னை நகரத்தார் பெருமக்களை ஒருங்கிணைத்து ஒருவருக்கு ஒருவர் தொடர்பு ஏற்படுத்தித் தருதல்.
2. நகரத்தார் தமக்குள் நட்பை ஏற்படுத்தி அதனை வளர்ப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் ஆண்டு தோறும் கீழ்க்கண்ட நான்கு நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்து கொண்டாடி மகிழ்தல்.
பிள்ளையார் நோன்பு விழா, சித்திரைப் புத்தாண்டு விழா, ஆடி-வெள்ளி திருவிளக்கு பூசை, நலம்தரும் நவராத்திரிப் பெருவிழா
3. நகரத்தார் சமூகத்தில், உழைப்பால் உயர்ந்த சாதனையாளர்களை அழைத்து வந்து சிறப்பித்து, அவர்தம் அனுபவங்களை நமது சமூக இளையதலைமுறையினரிடம் பகிர்ந்து கொள்ளச் செய்தல்.
4. மன்றத்தின் சார்பில் நடைபெறும் விழாக்களின் போது ஆன்மீக அறிஞர்கள், இலக்கியவாதிகளின் சிறப்புச் சொற்பொழிவுகளுக்கு ஏற்பாடு செய்தல்.
5. நம் சமூகத்தில் பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய மாணவர்களின் உண்மை நிலையை நன்கு அறிந்து அவர்களின் பள்ளி, கல்லூரிப்படிப்பிற்கு உதவுதல்.
6. திருமணச் சேவை மையம் அமைத்து ஆண்-பெண் இரு வீட்டாரையும் இணைக்கும் பாலமாகச் செயல்படுத்தல்.
7. இளைய தலைமுறையைச் சேர்ந்த நம் இள ஆண்-பெண் இருபாலாருக்கும் உரிய வேலைவாய்ப்பு மற்றும் தொழில் புரிய உதவுதல்.
8. ஆதரவற்ற நம் இள முதியவர்களுக்கு, இயன்ற உதவிகளைச் செய்தல்.
9. மகளிர் திறனை வெளிக்கொணர்ந்து அவர்களின் மேம்பாட்டுக்கு உதவுதல்.
10. சிறப்புத் தொழில் முனைவோரை அழைத்து, அவர்களின் தயாரிப்புகளை உறுப்பினர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி அதன் மூலம் வியாபார தொடர்புக்குத் துணைபுரிதல்.
11. சென்னைவாழ் நகரத்தார் முகவரிக் கையேட்டைப் பதிப்பிக்கும் முயற்சிக்கு இயன்ற உதவிகளைச் செய்தல். மருத்துவ உதவி செய்தல், மருத்துவ முகாம்களை அமைத்தல், இரத்ததான முகாம் களுக்கு ஏற்பாடு செய்தல்.
12. சைவமும் தமிழும் தழைத்தினிதோங்கப் பணியாற்றுதல்.

எங்களைப்பற்றி உங்களுடன் !

கற்பக விநாயகர் நற்பணி மன்றம், கடந்த இரண்டாயிரமாவது ஆண்டு டிசம்பர்த் திங்களில், சென்னையில் தொடங்கப்பெற்றது.

மன்றத்தின் முதல் விழாவாக “நகரத்தார் பிள்ளையார் நோன்பு விழா” ஸ்ரீ பாலாஜி கல்யாண மண்டபத்தில் 31-12-2000 அன்று மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. விழா நடைபெற மிகக் குறைவான நாள்களே இருந்த நிலையிலும், மன்றத்தின் பொறுப்பாளர்கள் அனைவரது உழைப்பாலும், ஆர்வத்தாலும் இவ்விழா மிகப்பெரிய வெற்றியைத் தந்தது. நகரத்தார் பெருமக்கள் இவ்விழாவில் கலந்துகொண்டு எங்களை மிகுந்த உற்சாகத்துக்கு உள்ளாக்கினார்கள்.

இத்தகு ஆதரவு காரணமாய்த் தான் எங்களின் மன்றப் பணியை இனிது தொடர முடிந்தது.

மன்றத்தின் இரண்டாம் விழாவாக “சித்திரைப் புத்தாண்டு - நகரத்தார் நட்புத் திருவிழா” 14-4-2001 அன்று நிகழ்ந்தது. அவ்விழாவில் தொழிலதிபர் சேவாரத்னா, ஆயிரம் பிறைகண்ட பெருமகனார், சாதனைச் செம்மல், பழனியப்பா குழும நிறுவனர் திருவாளர் செ.மெ. பழனியப்ப செட்டியார் அவர்கள் தலைமை ஏற்றார்கள். நட்சத்திர இயக்குநர் கலைமாமணி திரு. எஸ்.பி. முத்துராமன் அவர்களும், சொற்கலைச் செல்வி திருமதி உமையாள் முத்து அவர்களும் பங்கேற்றுச் சிறப்பித்தனர்.

தமிழிசைச் சங்கத்தின் இசைக்கல்லூரி மாணவர் களின் தேவார இன்னிசை நிகழ்ச்சியும், நகரத்தார் பெருமக்கள் தம் குடும்பத்துடன் கலந்துகொண்டு பங்கேற்று மகிழ்ந்த விளையாட்டு மற்றும் இசை நாற்காலி போன்ற நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெற்றன.

மன்றத்தின் செயல்திட்டங்களின் அறிமுக நிகழ்ச்சியாகவும் இது அமைந்தது.

அறிவும், ஆற்றலும் பழுத்த அனுபவமும் மிக்க புரவலர் ஸ்ரீ பாலாஜி கல்யாண மண்டப உரிமையாளர் தேவகோட்டை திரு.சேஷராம.சேஷ. இராமநாதன் செட்டியார் அவர்கள், ஆயிரம் பிறை கண்ட அரிய மனிதர்- மனிதநேயம் மிக்க மாசற்ற பண்பாளர்-நிர்வாகத்திறன் கொண்ட நேர்மைமிக்க மனிதர்-எங்களின் அன்புத் தலைவர் திரு.கொச்சின் லேனா அவர்கள் ஆகியோரின் வழிகாட்டுதலில் இம்மன்றம் செயல்பட்டு வருகிறது.

ஸ்ரீ பாலாஜி கல்யாண மண்டபத்தை இலவசமாய் மன்றத்தின் நிகழ்ச்சிகளுக்கு அளித்து வருவதுடன், நிகழ்ச்சி நடத்த ஆகும் செலவுகளுக்கும் ஒரு தொகையை ஒவ்வொரு முறையும் நன்கொடையாய்ப் புரவலர் அவர்கள் வழங்கி வருகிறார்கள். தலைவர் கொச்சின் லேனா அவர்களும் மன்ற வளர்ச்சிக்குத் தம் பங்காய்ப் பெருந்தொகை வழங்கி யிருப்பதுடன் நிகழ்ச்சி சிறப்பாக நடைபெற நல்ல பல ஆலோசனைகளையும் வழங்கி வருகிறார்கள்.

விழாவில் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்த பெரியவர்கள், பார்வையாளர்கள், சமூகத்தின்பால் அக்கறை கொண்ட சான்றோர்கள் பலரும் மன்றத்தின் வளர்ச்சிக்கு நன்கொடை தந்து உதவினார்கள்.

மன்றத்தின் நிகழ்ச்சிகள் மிகப்பெரும் வெற்றி பெற்றன என்றால் அதற்குக்காரணம், தக்கோர் நிறைந்திருக்கும் மன்றத்தின் நிர்வாகக் குழு, செயற்குழு உறுப்பினர்களின் தன்னலமற்ற தொண்டே ஆகும்.

மன்றத்தின் மூன்றாவது விழாவாக நகரத்தார் பென்மக்கள் கலந்துகொண்ட “திருவிளக்குப் பூசை” 20-7-2001 அன்று நிகழ்ந்தது. அவ்விழாவில் சமூகசேவா

ரத்னா திருமதி நல்லம்மை இராமநாதன் அவர்கள் கலந்து கொண்டு, திருவிளக்குப் பூசையைத் தொடங்கி வைத்து சிறப்புரையாற்றினார்கள்.

கற்பக விநாயகர் நற்பணி மன்றத்தின் செயல்திட்டங்களுள் ஒன்று, பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய மாணவர்களின் படிப்புக்கு உதவி செய்தலாகும். அதன் முதற்கட்டமாய் மன்றச் செயற்குழு உறுப்பினர் திரு. ராம. சேவுகன் செட்டி அவர்கள் மூன்று மாணவர்களுக்கும், துணைத்தலைவர் திரு.அரு. மெய்யப்பன் அவர்கள் ஒரு மாணவருக்கும் கல்வி உதவித்தொகையை மன்றத்தின் மூலம் வழங்கினார்கள். அவற்றையும், இவ்வாண்டு அரசினர் 10 ஆம் வகுப்புப்பொதுத் தேர்வில், மாநிலத்திலேயே முதல் இடம் பெற்ற, நம் நகரத்தார் சமூகத்தைச் சார்ந்த மாணவி பள்ளத்தூர் செல்வி.P. ஏகம்மையின் சாதனையைப் பாராட்டி மன்றம் வழங்கிய ரூ. 1001 /- ஐயும் சிறப்பு விருந்தினர் திருமதி நல்லம்மை இராமநாதன் அவர்கள் வழங்கிச் சிறப்பித்தார்கள்.

இவ்விழாவில் சென்னைவாழ் நகரத்தார் பெண்கள் மிகப்பெரும் அளவில் கலந்துகொண்டு எங்களை மகிழ்ச்சிக்கு உள்ளாக்கினார்கள். இது போன்ற இனிய விழாக்கள் தொடர வேண்டும் என்ற விருப்பத்தை விளக்குப்பூசையில் கலந்துகொண்ட பெண்கள் தெரிவித்தார்கள்

“அன்றைக்கு வந்த எங்கள்

அம்மா இலக்குமி நீ

என்றைக்கும் நீங்கா திரு”

என்பது, பாடுவார் முத்தப்பர் வாக்கு. அந்த வாக்கு நிலைபெற, நகரத்தார் இல்லங்களில் செல்வமும் கல்வியும் பொங்கிப்பெருக இந்தத் திருவிளக்குப் பூசை நடத்தப்பட்டது. கூடி விளக்கேற்றி கும்பிட்டு நின்றால் நாம் செய்த தீவினைகள் அகலும், பாவங்கள் பொடிபடும்; நோய்கள் நீங்கும், நினைத்தது நடக்கும், நிம்மதி பெருகும் என்பது சத்தியம்.

எல்லோரும் எல்லாமும் பெற்று இனிமையாய் வாழ வேண்டித்தான் இத்திருவிளக்குப்பூசை நடைபெற்றது.

எங்களின் சமூகப்பணி, ஆன்மீகப்பணி, நகரத்தார் நல்லிணக்க ஒருங்கிணைப்புப்பணி ஆகியவை மேலும் தொடரும், எங்களின் தொடரும் பணிகளுக்கு நகரத்தார் பெருமக்களின் நல்லாசியும் நல் ஆதரவும் என்றும் எங்களுக்குத் தேவை.

மன்றத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பொருள் உதவி செய்தோ உடல் உழைப்புத் தந்தோ எங்களுக்கு உதவ முன் வருவீர்கள் என்னும் நம்பிக்கையுடன் கைகுவித்து வணங்குகிறோம்.

நல்வழிகாட்டி, உற்றுழி உதவி, குறுகிய காலத்திலேயே மன்றத்தின் புகழை நிலை நிறுத்திய பெருமகனார் மன்றத்தலைவர் கொச்சின் வேனா அவர்களுக்கு அவர்தம் துணைவியார், மன்றச் செயற்குழு உறுப்பினர் திருமதி. வெ. வள்ளியம்மை ஆச்சியுடன் என்பதாம் ஆண்டு நிறைவு சதாபிஷேகம் இன்று அரிமழத்தில் மிக விமரிசையாக நடைபெறுகிறது.

இந் நன்னாளை என்றும் நினைவில் நிறுத்தும் வண்ணம், பிரார்த்தனைப் பாமாலை என்னும் இந்நூலை வெளியிடுவதில் நாங்கள் மிக்க பெருமை அடைகிறோம். இதனை எங்கள் மன்றத் தலைவருக்கு நாங்கள் செய்யும் சிறப்பாகக் கருதுகிறோம்.

வலிவோடும், பொலிவோடும், வளமோடும் தலைவரும், ஆச்சியும் பல்லாண்டு ! பல்லாண்டு வாழ கற்பகப்பெருமான் பொன்னடி போற்றிப் பணிகிறோம்.

கவிஞர் அரிமழம் ப. செல்லப்பா,
செயலர்,
கற்பக விநாயகர் நற்பணி மன்றம்,
சென்னை - 17.

வேழ முகம்

வேழ முகத்து விநாயக னைத்தொழ
வாழ்வு மிகுத்து வரும்
வெள்ளைக் கொம்பன் விநாயக னைத்தொழ
துள்ளி ஓடும் தொடர்ந்த வினைகளே.

சிந்தித் தவர்க்கருள் கணபதி	ஐயஐய
சீரிய யானைக் கன்றே	ஐயஐய
அன்புடை அமரரைக் காப்பாய்	ஐயஐய
ஆவித் துணையே கணபதி	ஐயஐய
இண்டைச் சடைமுடி இறைவா	ஐயஐய
ஈசன் தந்தருள் மகனே	ஐயஐய
உன்னிய கரும்ம் முடிப்பாய்	ஐயஐய
ஊர்நவ சந்தி உகந்தாய்	ஐயஐய
எம்பெரு மானே இறைவா	ஐயஐய
ஏழுல குந்தொழ நின்றாய்	ஐயஐய
ஐயா கணபதி நம்பியே	ஐயஐய
ஒற்றை மருப்புடை வித்தகா	ஐயஐய
ஓங்கிய யானைக் கன்றே	ஐயஐய
ஒளவிய மில்லா அருளே	ஐயஐய
அக்கர வஸ்த்து ஆனவா	ஐயஐய
கணபதி என்வினை களைவாய்	ஐயஐய
ஙப்போர் மழுவொன் றேந்தியே	ஐயஐய
சங்கரன் மகனே சதுரா	ஐயஐய
ஞயநம் பினர்பா லாடிய	ஐயஐய
இடம்படு விக்கின விநாயகா	ஐயஐய
இணங்கிய பிள்ளைகள் தலைவா	ஐயஐய

தத்துவ மறைதெரி வித்தகா
 நன்னெறி விக்கின விநாயகா
 பள்ளியி லுறைதரும் பிள்ளாய்
 மன்று ளாடும் மணியே
 இயங்கிய ஞானக் குன்றே
 அரவக் கிண்கிணி ஆர்ப்பாய்
 இலகக் கொம்பொன் றேந்தியே
 வஞ்சனை பலவுந் தீர்ப்பாய்
 அழகிய ஆனைக் கன்றே
 இளமத யானை முகத்தாய்
 இரகுபதி விக்கின விநாயகா
 அனந்தலோ டாதியில் அடிதொழ

ஜயஜய
 ஜயஜய
 ஜயஜய
 ஜயஜய
 ஜயஜய
 ஜயஜய
 ஜயஜய
 ஜயஜய
 ஜயஜய
 ஜயஜய
 ஜயஜய
 ஜயஜய
 அருளே

சகல கலாவல்லி மாலை

வெண்டா மரைக்கன்றி நிற்பதந்
 தாங்களன் வெள்ளையுள்ளத்
 தண்டா மரைக்குத் தகாதுகொ
 லோசக மேழுமளித்து
 உண்டான் உறங்க ஒழித்தான்பித்
 தாக,உண் டாக்கும்வண்ணங்
 கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
 சகல கலாவல்லியே.

1

நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை

தோய்தர நாற்கவியும்

பாடும் பணியிற் பணித்தருள்

வாய்,பங்க யாசனத்திற்

கூடும் பசும்பொற் கொடியே

கனதனக் குன்றும்ஐம்பாற்

காடுஞ் சமக்குங் கரும்பே

சகல கலாவல்லியே.

2

அளிக்கும் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு

தார்ந்துன் அருட்கடலிற்

குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ

லோ,உளங் கொண்டுதெள்ளித்

தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்

கவிமழை சிந்தக்கண்டு

களிக்குங் கலாப மயிலே

சகல கலாவல்லியே.

3

தூக்கும் பனுவல் துறைதோய்ந்த

கல்வியுஞ் சொற்சுவைதோய்

வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்

வாய்,வட நூற்கடலுந்

தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமும்

தொண்டர்செந் நாவினின்று

காக்குங் கருணைக் கடலே

சகல கலாவல்லியே.

4

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற்
 பாதபங் கேருகம்என்
 நெஞ்சத் தடத்து, அல ராததென்
 னே,நெடுந் தாட்கமலத்து
 அஞ்சத் துவசம் உயர்த்தோன்
 செந்நாவும் அகமும்வெள்ளைக்
 கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே. 5

பண்ணும் பரதமும் கல்வியுந்
 தீஞ்சொல் பனுவலும்யான்
 எண்ணும் பொழுது, எளி தெய்தநல்
 காய்,எழு தாமறையும்
 விண்ணும் புவியும் புனலுங்
 கனலும்வெங் காலுமன்பர்
 கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே. 6

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
 பொருந்தும் பயனுமென்பால்
 கூட்டும் படிநின் கடைக்கண்நல்
 காய்,உளங் கொண்டுதொண்டர்
 தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா
 லமுதந் தெளிக்கும்வண்ணம்
 காட்டும்வெள் ளோதிமப் பேடே
 சகல கலாவல்லியே. 7

சொல்விற் பனமும் அவதான

முங்,கல்வி சொல்லவல்ல

நல்வித்தை யுந்தந் தடிமைகொள்

வாய், நளி னாசனஞ்சேர்

செல்விக் கரிதென் றோருகால

முஞ்சிதை யாமைநல்குங்

கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே

சகல கலாவல்லியே.

8

சொற்கும் பொருட்கும் உயிராம்மெய்ஞ்

ஞானத்தின் தோற்றமென்ன

நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர்

யார்,நிலந் தோய்புழைக்கை

நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோடு

அரசன்ன நாணநடை

கற்கும் பதாம்புயத் தாளே

சகல கலாவல்லியே.

9

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக

மேற்பட்ட மன்னரும்என்

பண்கண் டளவில் பணியச்செய்

வாய்,படைப் போன்முதலாம்

விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடிஉண்

டேனும் விளம்பிலுன்போல்

கண்கண்டதெய்வம் உளதோ

சகல கலாவல்லியே.

10

- குமரகுருபர சுவாமிகள்

பள்ளியில் பிள்ளையார் சிந்தனை

எள்ளுப் பொரித்த பொரியும்
 இடித்தவல் தன்னிற் கலந்து
 வள்ளிக் கிழங்கைத் திருத்தி
 வாழைப் பழத்தை யுரித்து
 உள்ளிய பாகு திரட்டி
 உண்ணும் படியே தருவோம்
 கள்ளத் திருமால் மருகா
 கணபதி சப்பாணி கொட்டாயே!
 ஆறு தேங்கா யவல்தூணி
 அதற்குத் தகுந்த எள்ளுருண்டை
 நூறு குடலை மாம்பழம்
 நொடிக்கு மளவி லமுதுசெய்ய
 வல்ல பிள்ளாய்
 ஆடாய் பாடாய் சங்கீதம்
 அடியேன் காணநின் றாடாயே
 சண்டப் பெருச்சாளி ஏறிச்
 சடுகுடு வென்ன வுலாவி
 இண்டை யிளம்பிறை சாய
 இணங்கிய கொம்போ ரிரண்டுத
 அண்டத் தமரர் துதிக்க
 அடைக்கலங் காத்த பிரானே
 குண்டைக் கணபதி நம்பி
 குடங்கையாற் சப்பாணி கொட்டாயே !
 பொழுது விடிந்தது பொழுது
 போய்த்திரு மலைமேல் ஏறவேண்டும் !

ஏறி மலர்ந்தபூக் கொய்யவேண்டும்
 கொய்து திருமுடி சாத்தவேண்டும்
 சாத்திக் கைகட்டி நிற்கவேண்டும் !
 நின்று திருவிளக் கேற்றவேண்டும்
 ஏற்றி அரகர வென்னவேண்டும்
 ஐயா கணபதி நம்பி
 ஆயிர நாம முடையாய்
 பொய்யில்லா மெய்யை யுரைப்பாய்
 போன தெல்லாந் தருவாய்
 வெள்ளித் தாலம் பூசிவைத்து
 வேண்டும் படியே யிட்டுண்டு
 பள்ளிக் கேற்க நடவாய்
 பாக்கியஞ் செய்த பிள்ளாய் !
 பிள்ளாய் பிள்ளாய் பெயருடையாய்
 பிரம மென்னும் பெயருடையீர்
 பிள்ளைகள் தங்கள் பிரானாரே !
 இருந்தீரே பிரானாரே
 எங்கள் மனது கலங்காதே
 பள்ளித் தடுக்குங் கையேடும்
 படிக்குஞ் சுவடியும் பரிந்தெடுத்துத்
 துள்ளித் திரியும் கால்தன்னைச்
 சுகமே நிறுத்தும் பிரானாரே
 ஓடாதே ஒளியாதே
 இட்டதே சோறும் பெற்றதே கறியும்
 உண்டு தூங்கிப் பூசை முடித்து
 வெள்ளி முளைக்கப் பள்ளிக்கு வாரும் !

அருள்மிகு நடராசர் பதிகம்

ஓம் நமசிவாய ஓம் ஓம் நமசிவாய
ஓம் நமசிவாய ஓம் ஓம் நமசிவாய

அங்கும் இங்கும் எங்குமாய் அமைந்த தேவ தேவனே
ஆதியாய் அநாதியாய்ச் சமைந்த சோதி ரூபனே!
மங்கலங்கள் யாவும் நல்கும் அம்பிகை மணாளனே
மைந்தன் செய்யும் பூசையில் மகிழ்ந்தருள் நடேசனே!

எந்தஇல்லம் ஆயினும் இருந்த இல் சிதம்பரம்
எடுத்த பீடம் ஆலயம் தொடுத்த கூரை கோபுரம்!
செந்தமிழ்ச் சொல் மந்திரம் திருந்தும் அன்பே ஆகமம்
சிவந்தபாத பங்கயம் உவந்தருள் நடேசனே!

மன்றிலே எடுத்தகால் என் மனையிலும் எடுத்துவை
மனதிலே நினைத்த நன்மை விரைவிலே முடித்துவை
என்றும் தீமை அணுகிடாமல் ஈசனே தடுத்துவை
ஏத்தும் அன்பர்குழுவில் என்னைச் சேர்த்துவை நடேசனே! -ஓம்

ஆபயந்த ஐந்தினோடு பால் பழம் பஞ்சாமிர்தம்
ஆலைவாய்க் கரும்பு, தெங்கு தேன் சுகந்த சந்தனம்
நீபயந்த யாவையும் நினக்களித்தேன் ஈசனே
நேர்த்தியாய் அனைத்தும் ஆடி வாழ்த்துவாய் நடேசனே! -ஓம்

அட்டநாக பூஷணம் அளிக்க வல்லன் அய்யனே
ஆனை, மான், சிறுத்தை வேட்டை ஆட வல்லன் அய்யனே!
இட்ட மாலை ஆடையோடு தொட்டுவைத்த சந்தனம்
என்றும் நல்க வல்லன் கொண்டருள் நடேசனே! -ஓம்

வில்லினால் அடிக்கவோ? வீசுகல் பொறுக்கவோ ?
 மிதித்த பாதுகை பிரம்பை மேலும் நான் எடுக்கவோ ?
 நல்ல பிள்ளை என்னை ஆளும் நாதனும் நீ அல்லவோ ?
 நாளும் நான் படைத்த சொல்லும் பூவும் கொள் நடேசனே! -ஓம்

ஆட நீ எடுத்தகால் என் றறிந்தவர் இயம்புவார்
 அல்ல அல்ல என் தலைமேல் சூட என்று சொல்கிறேன்!
 ஈடில்லாத தெய்வம் நீ இடப்புறம் எடுத்த கால்
 எந்த நோக்கில் என்று சொல்ல வந்தருள்நடேசனே! -ஓம்

மழுவெடுத்து எதை விளக்க மன்று தோறும் ஓடினாய்?
 மதியெடுத்த சிரம் இருக்க மத்தனாய் ஏன் ஆடினாய் ?
 கழுதெடுத்த நடனம் ஆடும் காட்டில் என்ன தேடினாய்
 கையில் நான் எடுத்த தூபம் கொள்ளுவாய் நடேசனே! - ஓம்

எடுத்த தூபம் ஆதியாவும் ஏற்றருள் மகேசனே!
 இன்று நான் படைத்த யாவும் உண்ணுவாய் சபேசனே
 தடுத்த பண்டை வினைகளாற்றித் தாங்குவாய் சர்வேசனே!
 சரணம் உன்னையன்றி ஏது? தாங்குவாய் நடேசனே! -ஓம்

வாழி நீ படைக்கும் தெய்வம் மலரணை அமர்ந்ததாம்
 வகுத்தளிக்கும் தெய்வம் கூட அரவணை கிடந்ததாம்
 ஊழிதோறும் ஐந்தொழில் உவந்து செய்யும் ஈசனே!
 ஓய்ந்து சற்றென் நெஞ்சணைக் கண் சாய்ந்து கொள்
 நடேசனே! -ஓம்

ஓம் நமசிவாய ஓம் சிவாய நாமரூபனே !
 ஒதும் ஐந்து சபையில் ஆடும் பாதனே சங்கீதனே !
 வாழியாய்த் தலைத்த சிவகாமி காதல் நேசனே !
 மறியாத கருணை நீ வழங்குவாய் நடேசனே ! -ஓம்

அருட்கவி கு.செ.ராமசாமி

நலம் சேர்க்கும் நந்தீஸ்வரர்

சிவனாரை என்றைக்கும் சுமக்கும் நந்தி
 சேவித்த பக்தர்களைக் காக்கும் நந்தி
 கவலைகளை எந்நாளும் போக்கும் நந்தி
 கயிலையிலே நடம்புரியும் கனிந்த நந்தி
 பள்ளியறைப் பக்கத்தில் இருக்கும் நந்தி
 பார்வதியின் சொல்கேட்டு சிரிக்கும் நந்தி
 நல்லதொரு ரகசியத்தைக் காக்கும் நந்தி
 செங்கரும்பு உணவுமாலை அணியும் நந்தி
 சிவனுக்கே உறுதுணையாய் விளங்கும் நந்தி
 மங்களங்கள் அனைத்தையுமே கொடுக்கும் நந்தி
 மனிதர்களின் துயர்போக்க வந்த நந்தி
 அருகம்புல் மாலையையும் அணியும் நந்தி
 அரியதொரு வில்வமே ஏற்ற நந்தி
 வருங்காலம் நலமாக வைக்கும் நந்தி
 வணங்குகிறோம் எமைக்காக்க வருக நந்தி
 பிரதோச காலத்தில் பேசும் நந்தி
 பேரருளை மாந்தருக்கும் வழங்கும் நந்தி
 வரலாறு படைத்துவரும் வல்ல நந்தி
 வறுமையினை எந்நாளும் அகற்றும் நந்தி
 கெட்டகனா அத்தனையும் மாற்றும் நந்தி
 கீர்த்தியுடன் குலம்காக்கும் இனிய நந்தி
 வெற்றிவரும் வாய்ப்பளிக்க உதவும் நந்தி
 விதியினைத்தான் மாற்றிவிட விளையும் நந்தி
 வேந்தன்நகர் நெய்யினிலே குளிக்கும் நந்தி
 வியக்கவைக்கும் தஞ்சாவூர்ப் பெரிய நந்தி
 செவிசாய்த்து அருள்கொடுக்கும் செல்வ நந்தி
 கும்பிட்ட பக்தர்துயர் நீக்கும் நந்தி
 குடம்குடமாய் அபிஷேகம் பார்த்த நந்தி
 பொன்பொருளை வழங்கிடவே வந்த நந்தி
 புகழ்மிக்க எம்இல்லம் வருக நந்தி

தெட்சிணாமூர்த்தி துதிப் பாடல்கள்

அங்கையோடு மலர்தூவி அங்கமது புளகிப்ப
 அன்பினால் உருகிவிழிநீர்
 ஆறாத வாராத முத்தியினது ஆவேச
 ஆசைக்கடற் குள்முழ்கி
 சங்கர, சுயம்புவே ! சம்புவே ! எனவும்மொழி
 தழுதழுத் திடவணங்கும்
 சன்மார்க்க நெறியிலாத் துன்மார்க்க னேனையும்
 தண்ணருள் கொடுத்தாள் வையோ ?
 துங்கமிகு பக்குவர் சனகன்முதல் முனிவர்கள்
 தொழுதுஅருகில் வீற்றிருப்பச்
 சொல்லரிய நெறியைஒரு சொல்லால் உணர்த்தியே
 சொருபானு பூதிகாட்டி
 செங்கமல பீடமேல் கல்லாடிக் குள்வளர்
 சித்தானந்த முத்திமுதலே
 சிரகிரி விளங்கவரு தட்சிணா மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்தகுருவே.

கல்லாலின் புடையமர்ந்த கருணைமிகு கண்ணாளனே
 சொல்லாடிய நால்வர்மனக் குறையகல வல்லானே
 எல்லா நிலையும் எடுத்தியம்பிச் சொல்லா நிலைகாட்டிக்
 கல்லா கலைஞானத்தைக் கருத்துள் கனிவித்த குருவே போற்றி

ஆலின்கீழ் அறங்கள்எல்லாம் அன்றவர்க்கு அருளிச்செய்து
 நூலின்கீழ் அவர்கட்குஎல்லாம் நுண்பொருள் ஆகிநின்று
 காலின்கீழ் காலன்தன்னைக் கடுகத்தான் பாய்ந்துபின்னும்
 பாலின்கீழ் நெய்யுமானார் பழனத்தெம்பரமானாரே.

திருமால் துதி

பச்சைமா மலைபோல் மேனி பவளவாய் கமலச் செங்கண்
அச்சதா அமரர் ஏறே ஆயர்தம் கொழுந்தே என்னும்
இச்சவை தவிர யான்போய் இந்திர லோகம் ஆளும்
அச்சவை பெறினும் வேண்டேன் அரங்கமா நகர்உளானே.

-தொண்டரடிப்பெர்டி ஆழ்வார்

மடம்தாழும் நெஞ்சத்துக் கஞ்சனார் வஞ்சம்
கடந்தானை நூற்றுவர்பால் நால்திசையும் போற்றப்
படர்ந்துஆர ணம்முழங்க, பஞ்சவர்க்குத் தூது
நடந்தானை, ஏத்தாத நாளென்ன நாவே?
“நாராயணா!” என்னா நாளென்ன நாவே?

- இளங்கோவடிகள்

திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன் திகழும்
அருக்கன் அணிநிறமும் கண்டேன் - செருக்கிளரும்
பொன்னாழி கண்டேன் புரிசங்கம் கைக்கண்டேன்
என்னாழி வண்ணன்பால் இன்று.

- பேய் ஆழ்வார்

உயர்வற உயர்நலம் உடையவன் எவன் அவன்
மயர்வற மதிநலம் அருளினை எவன் அவன்
அயர்வற அமரர்கள் அதிபதி எவன் அவன்
துயர்அறு சுடர்அடி தொழுஎழுஎன் மனனே.

- நம்மாழ்வார்

வடத்தானை அலர்மேலு மங்கை மேவும்
தடத்தானை பாஞ்சன்ய சங்கம் ஏந்தும்
இடத்தானை அடியவரை எமன்பால் என்றும்
கடத்தானை நினைக்கும்எந்தன் கருத்துத் தானே.

- பாடுவார் முத்தப்பார்

வேலை வணங்கு !

நாளும் நினைந்து வேலை வணங்கு
நன்மைகள் உருவாகும் !
ஆளும் முருகன் அருளால் உன்றன்
ஆசைகள் நிறைவேறும் !
பாழும் மனத்தில் மேலும் பாவச்
சுமையைச் சேர்க்காதே !
பரமன் மகனின் பாதந் தன்னைப்
பணிய மறக்காதே !

இதயம் முழுதும் முருகன் பேரை
எழுதிப் பழகிவிடு !
இரவும் பகலும் அவன்பே ரருளை
எண்ணித் துதித்துவிடு !
தேவர் துயரைத் தீர்த்தநல் தலைவன்
தினமும் துணைவருவான் !
காவல் இருந்து கவலைகள் போக்கிக்
கருணை மழைபொழிவான் !

ஆசை என்னும் மாயச் சுழலில்
ஆழ்ந்து மயங்காதே !
பேசுக பெம்மான் புகழை மீண்டும்
பிறவா வரம்தருவான் !
தேவியர் இருவரைத் தழுவிய தலைவன்
தென்மலை மன்னவனே !
ஆவியில் அவனைக் கலந்துவிட் டால்இலை
யாருக்கும் ஒருபயமே !

- கவிஞர் வெற்றியூர் சுப. திருஞானம்

சரஸ்வதி சிந்தனை

புத்தகத் துள்ளுறை மாதே
 பூவில் அமர்ந்துறை வாழ்வே
 வித்தகப் பெண்பிள்ளை நங்காய்
 வேதப் பொருளுக் கிறைவி
 முத்தின் குடையுடை யாளே
 மூவுல குந்தொழும் தேவி
 செப்பு கவித்தன முலையாய்
 செவ்வரி ஓடிய கண்ணாய்
 முத்து நிறைந்த வெண் பல்லாய்
 முருக்கம்பூ மேனிநிறத் தாளே
 தக்கோலந் தின்றதுவர் வாயாய்
 சரஸ்வதி என்னுந் திருவே
 எக்காலும் உன்னைத் தொழுவோம்
 எழுத்தறி புத்திபண்ணு விப்பாய்
 ஆக்காய் எம்பெரு மாட்டி
 அழகிய பூவணை மீதாய்
 நோக்காய் என்மிடி தீர
 நொடிக்கும் பிராமணத்தி நோக்காயே
 சாலிநெல் லரிசி கொண்டு
 சரஸ்வதி பூசை பண்ணி
 பாலொடு பழத்தை நிரப்பி
 பராவித் தொழுவோம் நங்காய்
 நங்காய் நங்காய் நமோஸ்து
 கல்விக் கரசே நமோஸ்து
 கணக்கறி தேவி நமோஸ்து
 சொல்லும் பொருளே நமோஸ்து
 குக்கும ரூபி நமோஸ்து.

இலக்குமி வணக்கம்

காடுவெட்டிப் போட்டுக் கடிய நிலந்திருத்தி
வீடுகட்டிக் கொண்டிருக்கும் வேள்வணிகர் - வீடுகட்டு
அன்றைக்கு வந்தஎங்கள் அம்மா இலக்குமியே
என்றைக்கும் நீங்கா திரு.

நீங்காது நின்மகனும் நீண்ட திருமாலும்
பாங்காக அன்றுவந்த பாற்கடல்போல் - தேங்காமல்
நன்றாக நீயிருந்து நாளும் வளம்பெருக்கி
என்றைக்கும் நீங்கா திரு.

புல்லை விதையாக்கிப் பூமியிலே நட்டாலும்
நெல்லாக மாற்றும் நிறைவுடையாய் ! - கல்லெல்லாம்
ஆக்கிப் புசிக்கும் அருமை உணவாக்க
வாய்க்குத் தருவாய் வரம்.

வெற்றித் திருவே! விளக்கேற்றிக் கும்பிடுவார்
கற்றுச் சிறந்திடவும் கல்வியுடன் - மற்றவையும்
உற்றுச் சிறந்திடவும் உண்மை நிமிர்ந்திடவும்
எற்றிடுக எங்கள் இடர்.

கள்ளூறும் வாயால் கனிமழலை பேசுகிற
பிள்ளை வரமருளும் பேரன்பே! - எல்லோரும்
நல்லவரைப் பெற்றிடவும் நாடு சிறந்திடவும்
வல்லவளே ! ஈவாய் வரம்.

-பாடுவார் முத்தப்பர்

கண்ணன் வந்தான்

கோதையின் திருப்பாவை வாசகன் எம்பாவை
கூப்பிடும் குரல்கேட்டுக் கண்ணன் வந்தான்
மாதவப் பெரியாழ்வார் மன்னவன் குலத்தாழ்வார்
ஓதிய மொழிகேட்டுக் கண்ணன் வந்தான் !

வாரணம் அணியாக வலம்வரும் மணநாளில்
மாதவன் வடிவாகக் கண்ணன் வந்தான்
மார்கழிப் பனிநாளில் மங்கையர் இளம்தோளில்
கார்குழல் வடிவாகக் கண்ணன் வந்தான் !

ஆவணிப் பொன்னாளில் ரோகிணி நன்னாளில்
அஷ்டமி திதிபார்த்துக் கண்ணன் வந்தான்
அந்தியில் இடம்மாறிச் சந்தியில் முகம்மாறிச்
சிந்தையில் சிலையாகக் கண்ணன் வந்தான் !

பொன்மகள் பாஞ்சாலி பூங்குயில் தனைக்காக்கத்
தென்றலின் வடிவாகக் கண்ணன் வந்தான்
போர்முகப் பார்த்தனின் புயங்களைக் காத்திடக்
கீதையின் வடிவாகக் கண்ணன் வந்தான் !

ஏழை குசேலனுக்குத் தோழமை தான்தந்து
வாழவைப் பேன்என்று கண்ணன் வந்தான்
வாழிய பாடுங்கள் வலம்வந்து தேடுங்கள்
வந்துநிற் பான்அந்தக் கண்ணன் என்பான் !

- கவியரசு கண்ணதாசன்

அம்மா முத்து மாரியம்மா!

அம்மா முத்துமாரி அவள் அழகுமுத்து மாரி !

அரிமழத்தில் வீற்றிருப்பாள் எங்கள்முத்து மாரி !

எங்கும் நிறைந்திருப்பாள் எங்கள்முத்து மாரி !

ஏழ்மைதனைப் போக்கிடுவாள் எங்கள்முத்து மாரி !

இன்பத்தைத் தந்திடுவாள் எங்கள்முத்து மாரி !

ஈகையுள்ள தாயவளாம் எங்கள்முத்து மாரி !

வேப்பிலைக் காரியவள் எங்கள்முத்து மாரி !

வேதனையைத் தீர்த்திடுவாள் எங்கள்முத்து மாரி !

மஞ்சள் முகத்தழகி எங்கள்முத்து மாரி !

மங்காத ஜோதியவள் எங்கள்முத்து மாரி !

குங்குமப் பொட்டழகி எங்கள்முத்து மாரி !

எங்கன்குலம் காத்திடுவாள் எங்கள்முத்து மாரி !

திரிசூல நாயகியாம் எங்கள்முத்து மாரி !

தீமைகளை அழித்திடுவாள் எங்கள்முத்து மாரி !

ஆயிரம் கண்ணுடையாள் எங்கள்முத்து மாரி ! நம்மைக்

கண்ணாகக் காத்திடுவாள் எங்கள்முத்து மாரி !

அகில மெல்லாம் காப்பவளாம் எங்கள்முத்து மாரி ! நாம்

அழைத்தாலே வருவாளாம் எங்கள்முத்து மாரி !

அழிவில்லாச் சக்தியம்மா எங்கள்முத்து மாரி !

ஆபத்தில் காத்திடுவாள் எங்கள்முத்து மாரி !

ஓங்காரத் தாயவளாம் எங்கள்முத்து மாரி !

ஓடிவந்து அரவணைப்பாள் எங்கள்முத்து மாரி !

அபிராமி அம்மை பதிகம்

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதும்ஓர்
 கபடுவா ராத நட்பும்
 கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்
 கழுபிணி யிலாத உடலும்
 சலியாத மனமும்அன்பு அகலாத மனைவியும்
 தவறாத சந்தானமும்
 தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
 தடைகள்வா ராத கொடையும்
 தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலும்ஒரு
 துன்பமில் லாத வாழ்வும்
 துய்யநின் பாதத்தில் அன்பும் உதவிப்பெரிய
 தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்
 அலையாழி அரிதுயிலு மாயனது தங்கையே
 ஆதிகட லூரின் வாழ்வே
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி
 அருள்வாமி அபிராமியே

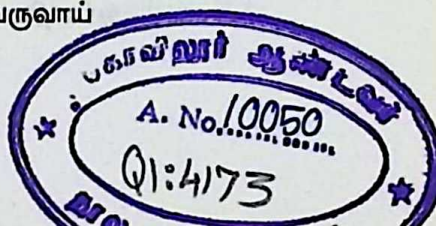
- அபிராமி பட்டர்

வாணி கலைத்தெய்வம் மணிவாக் குதவிடுவாள்
 ஆணிமுத்தைப் போல அறிவுமுத்து மாலையினாள்
 காணுகின்ற காட்சியாய்க் காண்பதெலாங் காட்டுவதாய்
 மாணுயர்ந்து நிற்பாள் மலரடியே சூழ்வோமே !

துர்க்காஷ்டகம்

மங்கள ரூபிணி மதியணி சூலினி
 மன்மத பாணியளே!
 சங்கடம் நீங்கிடச் சடுதியில் வந்திடும்
 சங்கரி செளந்தரியே !
 கங்கண பாணியன் கனிமுகங் கண்டநல்
 கற்பகக் காமினியே !
 ஜெயஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி
 துக்க நிவாரணி காமாஷு !
 கானுறு மலரெனக் கதிர்ஒளி காட்டிக்
 காத்திட வந்திடுவாள்!
 தானுறு தவஒளி தாரொளி மதியொளி
 தாங்கியே வீசிடுவாள் !
 மானுறு விழியாள் மாதவர் மொழியாள்
 மாலைகள் சூடிடுவாள்
 ஜெயஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி
 துக்க நிவாரணி காமாஷு !
 சங்கரி செளந்தரி சதுர்முகன் போற்றிடச்
 சபையினில் வந்தவளே !
 பொங்கரி மாவினில் பொன்னடி வைத்துப்
 பொருந்திட வந்தவளே !
 எங்குலந் தழைத்திட எழில்வடி வுடனே
 எழுந்தநல் துர்க்கையளே !
 ஜெயஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி
 துக்க நிவாரணி காமாஷு !
 தணதண தந்தண தவிலொலி முழங்கி
 தண்மணி நீவருவாய் !
 கணகண கங்கண கதிர்ஒளி வீசிடக்
 கண்மணி நீவருவாய்!
 பணபண பம்பண பறையொலி கூவிடப்
 பன்மணி நீவருவாய்

ஜெயஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி
துக்க நிவாரணி காமாക്ഷி !

பஞ்சமி பைரவி பர்வத புத்திரி
பஞ்சநல் பாணியளே !

கொஞ்சிடும் குமரனைக் குணமிகு வேழனைக்
கொடுத்தநல் குமரியளே !

சங்கடம் தீர்ந்திடச் சமரது செய்தநற்
சக்தி யெனும்மாயே!

ஜெயஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி
துக்க நிவாரணி காமாക്ഷி !

எண்ணிய படிநீ யருளிட வருவாய்
எங்குல தேவியளே !

பண்ணிய செயலின் பலனது நலமாய்ப்
பல்கிட அருளிடுவாய் !

கண்ணொளி யதனால் கருணையே காட்டிக்
கவலைகள் தீர்ப்பவளே !

ஜெயஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி
துக்க நிவாரணி காமாക്ഷி !

இடர்தரு தொல்லை இனிமேல் இல்லை
என்றுநீ சொல்லிடுவாய் !

சுடர்தரு அமுதச் சுருதிகள் கூறிச்
சுகமது தந்திடுவாய் !

படர்தரு இருளின் பரிதியாய் வந்து
பழவினை ஒட்டிடுவாய் !

ஜெயஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி
துக்க நிவாரணி காமாക്ഷி !

ஜெயஜெய பாலா சாமுண் டேஸ்வரி
ஜெயஜெய ஸ்ரீதேவி !

ஜெயஜெய ஜெயந்தி மங்கள காளி
ஜெயஜெய ஸ்ரீதேவி !

ஜெயஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி
துக்க நிவாரணி காமாക്ഷி !

தனவிருத்திமாலை

1. தனலெஷ்மி

பொங்கு தனக்கரத்தாள் பொற்புடைய சக்கரத்தாள்
எங்குநலம் தருகின்ற எழிற்கரத்துத் தாமரையாள்
தங்குகின்ற கமலத்தில் தளிரடிகள் தாம்வைத்தாள்
தங்கரத்தால் தன்மைதரு தனமகளே போற்றியம்மா !

2. ஆதிலெஷ்மி

சோதிமிக வுடையாள் சோம்பலற்ற மனமுடையாள்
தாதியரின் புடைசூழத் தாவிவரும் தார்மிகத்தாள்
பூதிமிகு மலரபய பூரணநல் வரதத்தாள்
ஆதியிலும் ஆதியளே ஆதித்திரு போற்றியம்மா !

3. தான்யலெஷ்மி

எண்கரத்தில் ஏற்புடைய எழிற்படைகள் ஏற்றவளே
பண்புடைய பகவதியே பலகதையும் பெற்றவளே
கண்படைத்த பயனாகக் களிப்படைய வந்தவளே
மண்செழிக்கத் தானியநல் மணிதந்தாய் போற்றியம்மா !

4. வீரலெஷ்மி

சூலமொடு அபயந்தாள் சூழ்ச்சியற்ற வரதத்தாள்
காலனவன் கால்நடுங்கக் கதிர்ஒளியின் சக்கரத்தாள்
நீலத்திரை யமுதத்தாள் நீங்காநற் புகழுடையாள்
மாலவனார் மனமகிழும் வீரத்திரு போற்றியம்மா !

5. கஜலெஷ்மி

தடாகத் தாமரையாள் தன்மைமிகு தவவடிவாள்
அடாஅத் துயரமதை அழிக்கின்ற அருளடியாள்
விடாநற் றனமழையாள் வளங்கானைத் துதியடியாள்
படாகக் கரியிவர்வாள் பண்ணடிகள் போற்றியம்மா !

6. சந்தானலெக்சுமி

அன்புடையாள் அறுகரத்தாள் அன்னையிலும் அன்னையவள்
இன்புடையாள் கேட்கத்தாள் இடர்நீக்கு வாளுடையாள்
மண்புகழின் மலர்க்கரத்தே மகவுடனே யமுதுடையாள்
சந்தனத்தாய் சத்தான பெருக்குடையாய் போற்றியம்மா !

7. விஜயலெக்சுமி

வாளுடனே சாரங்கம் வார்புகழின் சுதர்சனமும்
ஆளுடைய கேடயமும் ஆண்டருளும் எண்கரத்தி
நாளுடனே நாற்புகழும் நாரணர்க்குத் தாமளித்த
தாள்மலரும் தனிவெற்றித் தாயேநீ போற்றியம்மா !

8. ஐஸ்வர்யலெக்சுமி

நாற்கரத்து நாயகியாள் நாற்றிசையின் நல்வினையாள்
கார்மேகம் போல்தனத்தைக் காத்திடவே பெய்திடுவாள்
நூற்புலவர் தம்முகத்தாள் நூதனத்தின் ஒருவடிவாள்
பாற்பணியும் அயிசுவரியப் பாவையளே போற்றியம்மா !

பலன் மொழி

அட்டதிரு மகளாய்

அருள்வீசும் அன்னையுகழ்

இட்டவெள்ளி மங்களத்தில்

இருந்தபடி இருந்துரைப்பார்

துட்டதுயர் தொலைவேகும் ;

துணிவுபுகழ் அருகாகும்;

முட்டமுட்டப் பொருள்குவித்து

முன்னின்று வாழ்ந்திடுவார் !

இந்த எட்டு லெக்சுமிகளும் உன்னுடன் இருக்க வாழ்த்துகிறேன்

நவக்கிரக மாலை

ஆதித்யன் (ஞாயிறு)

மித்திரா ரவியே மிடியினைத் தீர்ப்பாய்;
வித்தகா பாஸ்கரா விரிசுடர் விண்ணவா;
சித்தமே நினைத்திடச் செயம்தரு ஸ்ரீதரா;
இத்தரை வலம்வரு இந்திரா போற்றியே.

சோமன் (திங்கள்)

சோமனை சுத்தனே சோர்விலாச் சோதியே
காமனைக் கரித்தவன் கலைமுடி தாங்கியே
நாமனே ; நகைமுக நங்கையின் நாயகா;
நேமனே; நிறைநல நேசனே போற்றியே.

மங்களன் (செவ்வாய்)

மங்களக் குமரனே மணந்தரு சக்தியே
அங்கார கனெனும் அழகுசெவ் வண்ணனே;
பொங்கிட நலத்துடன் பொருள்நிலம் அளித்திடு
எங்களின் இதயனே ; இன்பனே போற்றியே.

புதன்

புண்ணியப் புதனே புகலெனப் பணிந்தேன்
கண்முன் கனிந்துநீ கருணையாய் ஒளிவிடு
பண்ணிடும் செயல்களின் பலனெனப் பல்நலம்
மண்ணினில் அருளுவாய் மலரடி போற்றியே.

குரு (வியாழன்)

குருவெனும் பிரகஸ்பதி குறைகளைத் தீர்ப்பார்
திருவோடு நலம்பலத் தினந்தினம் சேர்ப்பார்
பெருமன வியாழனே பெருந்தவ அந்தணா
நறுமலர்ப் பாதனே நம்பினேன் போற்றியே !

சுக்ரன் (வெள்ளி)

கலைகளின் தந்தைநீ கண்ணினின் ஒளியுநீ
நிலைதரும் வெற்றியின் நித்தியத் தலைவனநீ
மலைமகள் அடியவா மலர்தவழ் மார்பனே
தவத்தொளிச் சுக்கிரா சந்ததம் போற்றியே !

சனீஸ்வரர் (சனி)

காகத்தின் மீதினில் கருணையாய் வருபவர்
சோகமே தீர்த்துச் சுகமது தருபவர்
மோகமும் மூடமும் மோசமும் தீர்ப்பவர்
வேதனே மந்தனே வேண்டினேன் போற்றியே

ராகு பகவான்

சிம்ஹிகை மைந்தனே சிம்மத்தான் அடியவா
தம்பதம் பணிபவர் தனித்துணை யானவா
வம்புகள் தீர்த்து வளந்தரு சர்ப்பனே
நம்பினேன் நலந்தரு ராகுவே போற்றியே

கேது பகவான்

செய்தவம் பலித்திடச் செய்ந்தரு தேவன்நீ
மெய்யினில் மெய்யுநீ மென்மையில் மென்மைநீ
பெய்மழை யெனவருள் பெருகவே பொழிந்திடும்
அய்யனே கேதுவே அரவனே போற்றியே

பலன் மொழி

நவநிதி நல்கிடும் நவக்கிரக மாலையைத்
தவத்தொடு நேமமாய்த் தனித்திருந் துரைத்திடின்
அவத்தொடு வறுமைகள் அழிபசி பிணிகளும்
சிவசிவ மறைந்திடும் ; செல்வமே நிறைந்திடும்.

சூரிய பகவான் வணக்கம்

ஆதியே உணைத்தொழுதேன் ஐஸ்வரியம் பெருகத் தொழுதேன்
சந்திரா உணைத்தொழுதேன் சந்தோஷம் பெருகத் தொழுதேன்
சூரியா உணைத்தொழுதேன் சூழ்வினைகள் நீங்கத் தொழுதேன்
கதிரேசா உணைத்தொழுதேன் கண்ணும் கருத்தும் விளங்கத் தொழுதேன்
மகாதேவா உணைத்தொழுதேன் மாங்கல்யம் பெருகத் தொழுதேன்
ஒத்தட்டேரி உலகம் வலம் வந்த சித்தத்தை நோக்கிய
சிவசூரிய நாராயண மூர்த்தியே நமஹ.

சத்தியத்து நாயகனே எங்கள் ஐயப்பா

எருமேலி நாயகனே எங்கள் ஐயப்பா !
 எளியோரைக் காப்பவனே எங்கள் ஐயப்பா !
 வருகின்றோம் உனைநாடி எங்கள் ஐயப்பா !
 வணங்குகிறோம் திருவடியை எங்கள் ஐயப்பா !

அமுதாவில் குளித்துவந்தோம் எங்கள் ஐயப்பா !
 அகந்தையினைத் தொலைத்துவந்தோம் எங்கள் ஐயப்பா !
 தொழுகின்றோம் அனுதினமும் எங்கள் ஐயப்பா !
 துணையாக வந்திடுவாய் எங்கள் ஐயப்பா !

அமுதமலை ஏற்றத்திலே எங்கள் ஐயப்பா !
 ஆடிப்பாடி ஏற்றிடுவாய் எங்கள் ஐயப்பா !
 அனுதினமும் உனைநினைத்தோம் எங்கள் ஐயப்பா !
 ஆனந்தம் அளித்திடுவாய் எங்கள் ஐயப்பா !

கரிமலையின் ஏற்றத்திலே எங்கள் ஐயப்பா !
 கடந்துசெல்ல உன்வருவாய் எங்கள் ஐயப்பா !
 கரிமலையின் இறக்கத்திலே எங்கள் ஐயப்பா !
 காத்துநீயும் அருள்புரிவாய் எங்கள் ஐயப்பா !

பம்பையிலே குளித்திட்டோம் எங்கள் ஐயப்பா !
 பந்தளத்து மைந்தனான எங்கள் ஐயப்பா !
 நிம்மதியைப் பெற்றிடவே எங்கள் ஐயப்பா !
 நீலிமலை ஏறிவந்தோம் எங்கள் ஐயப்பா !

சபரிபீடம் கொண்டவனே எங்கள் ஐயப்பா !
 சத்தியத்து நாயகனே எங்கள் ஐயப்பா !
 சரங்குத்தி வந்தபின்னே எங்கள் ஐயப்பா !
 சன்னிதானம் சேர்ந்திட்டோம் எங்கள் ஐயப்பா !

கவிஞர் அரிமழம் ப. செல்லப்பா

கருப்பர் வணக்கம்

கருப்பண்ணன் வாழ்கின்ற ராங்கியம் சென்றிட்டால்
 காலமும் காத்திநிற்பான் !
 கண்போன்ற மாதராம் ஏகாத்தா ராக்கம்மை
 கருணையாம் அன்பைவார் !
 விருப்பின்றி வெறுப்பின்றி வந்திட்ட அனைவர்க்கும்
 விரும்பிய வரம்அருள்வான் !
 விளையாத நிலத்தையும் விளைவித்துக் காட்டியே
 வித்தைகள் புரிந்து நிற்பான் !
 உருகியே தினம்பாடி உள்ளத்தில் வைத்திட்டால்
 உலகினை ஆளவைப்பான் !
 உறவென்று அவனையே உறுதியாய்ப் பற்றிட்டால்
 உண்மைகள் புரியவைப்பான் !
 இருபொழுதும் விளக்கேற்றி இல்லத்தில் கும்பிடவே
 இன்முகம் காட்டிவருவான் !
 இல்லாமை நிலைபோக்கி எல்லாமும் பெற்றிடவே
 என்றென்றும் அருள்புரிவான் !

-அருள்நெறிக்கவிஞர் அரிமழம் ப. செல்லப்பா

அரிமழம் திருவிழா

அரிமழம் நகரத்தார் சிவன் கோவிலில் சித்திரை மாத
 பெர்ணமித் திருவிழா 12நாட்கள் வெகு சிறப்பாக நடைபெறுகிறது.
 அதில் 6ம் திருவிழா நகரத்தார் உபயத்தில் பஞ்சமூர்த்திகளும்
 வெள்ளி வாகனத்தில் வருவதுடன், ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர்
 இரு வெள்ளி ரிஷப வாகன சகடையை ஒன்று சேர்த்து
 தென்னோலையில் வானளாவிய உயரத்திற்கு சப்ரம் செய்து மின்
 விளக்குகளுடன் வலம் வருவதை பார்க்கக் கண்கொள்ளாக்
 காட்சியாக இருக்கும்

12ம் நாள் (மதுரை தெப்பக்குளத்தைப் போல்) மைய
 மண்டபத்துடன் கூடிய பெரிய ஊருணியில் தெப்பத்தில் சுவாமி
 அம்மன் மூன்று முறைச் சுற்றி வருவதும் கண்கொள்ளாக்
 காட்சியாக இருக்கும்.

திருவிளக்கு வழிபாடு

விளக்கே திருவிளக்கே வேந்தன்உடன் பிறப்பே!
 ஜோதிமணி விளக்கே-சீதேவி பொன்மணியே!
 அந்தி விளக்கே-அலங்கார நாயகியே!
 காந்தி விளக்கே-காமாட்சி தாயாரே!
 பசும்பொன் விளக்குவைத்து, பஞ்சுத் திரிபோட்டு
 குளம்போல் எண்ணெய்விட்டுக் கோலமுடன் ஏற்றிவைத்தேன்
 ஏற்றினேன் நெய்விளக்கு எந்தன் குடிவிளங்க
 மாளிகையில் ஜோதியுள்ள மாதாவைக் கண்டுவந்தேன்
 மாங்கல்ய பிச்சை மடிப்பிச்சை தாருமம்மா
 சந்தானப் பிச்சையுடன் தனங்களுமே தாருமம்மா
 பெட்டி நிறையப் பூஷணங்கள் தாருமம்மா
 பட்டி நிறையப் பால்பசுக்கள் தாருமம்மா
 கொட்டம் நிறையக் குதிரைகளைத் தாருமம்மா
 புகழுடம்பைத் தாருமம்மா பக்கத்தில் நில்லுமம்மா
 அல்லும் பகலும்என் அண்டையில் நில்லுமம்மா
 அன்னையே அருந்துணையே அருகிருந்து காருமம்மா
 வந்தவினை யகற்றிமகா பாக்கியம் தாருமம்மா
 தாயாரே உன்றன் தாளடியில் சரணம் என்றேன்
 மாதாவே உன்றன் மலரடியில் நான்பணிந்தேன்

விளக்கு ஏற்றும்போது

நமோஸ்து தேவி சர்வஜீவ சரணயை
 நமோஸ்து மாதா ஸ்ரீ துர்க்கா பவானி
 நமோஸ்து லெட்சுமி சர்வ சுபகாரணி
 நமோஸ்து சரஸ்வதி சர்வகலா மாதா

ஸ்ரீ சித்திரகுப்தர் வரலாறு

சிவபெருமானார் ஒரு நாள் திருக்கைலையில் பிராட்டியாரோடு சிவலோகத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார். திருமாலும் பிரமனும் மேலும் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் இருடிகளும் அட்டவசுக்கள் கின்னரகிம்புருட கருட கந்தருவர் சித்த வித்யாதர சனகாதியர் முதலானோரும், பிற தேவர்களும் பெருமானைத் தரிசனம் செய்தனர்.

அம்மையப்பரைத் தரிசனம் செய்த அனை வருக்கும் அவரவர் தகுதிக்கேற்றபடி நந்தியெம் பெருமான் திருவருள் புரிந்தார். இறைவர் அவர்களுக் கெல்லாம் பல நற்பேறுகளைத் தந்தருளினார்.

பேறு பெற்ற அனைத்துத் தேவர்களும் மகிழ்ந்து இறைவனைப் பலபடி போற்றித் துதித்தனர். அவர்களுள் ஒருவரான தென்திசைக் கடவுளும் சூரிய புத்திரருமான எமதருமன் ஏதோ இறைவனிடம் விண்ணப்பிக்க அவரது திருக்குறிப்பை எதிர்நோக்கினர். அதனைக் கண்ட சிவபெருமான் அவர்தம் குறை யாதென வினவி யருளினார். கூற்றுவனார் தம் இருகரங்களைக் கூப்பித் தொழுது சாஷ்டாங்கமாய்த் தாழ்ந்தெழுந்து கீழ்க்கண்டவாறு விண்ணப்பித்தார். ஐயனே; நான்முகனால் படைக்கப்பெறும் அனைத்துலக ஆன்மாக்களின் ஆயுள் வரம்பு, அவர்கள்தம் பாவ புண்ணியங்கள் ஆகியவற்றை நுண்ணியதாய் ஆராய்ந்து தக்கபடி நீதி வழங்குதல் அடியேனுக்கு எளிதான

செயலாய் இல்லை. எனவே, உலகத்து உயிர்களின் முடிவு, பாவ புண்ணியம் ஆகியவற்றைக் கணக்கிட்டு அறிந்து கூறவல்ல ஓர் உத்தமனை எனக்கு உதவியாய் அளித்தருளல் வேண்டும் என்றார். “அங்ஙனமே அருள் செய்வோம்” என்ற இறைவன் நான்முகனை நோக்கி அறக்கடவுள் விருப்பத்தை நிறைவு செய்யப் பணித்தனர். நான்முகனார், பெருமான் கட்டளையைச் சிரமேற் கொண்டு அவ்வண்ணம் செயலாற்றத்தக்க காலத்தை எதிர்நோக்கியிருந்தார்.

கால தேவனுடைய விண்ணப்பத்தினைச் சிவபிரான் வாயிலாய் உணர்ந்த பிரமன் அத்தரும தேவதையின்பால் கனிவுளத்துடன் ஆவனசெய்யத் தக்கவன், அவன் தந்தையாராம் சூரிய பகவனே எனத் துணிந்து, அச்சுடர்க்கடவுளைச் சிந்தித்துச் செயலாற்ற வேண்டினான்.

இஃதிங்ஙனமாக, இறைவன்தன் வலத்திருக் கண்ணாகவும் உலகுக்கு ஒளியூட்டும் தேவனாகவும் திகழும் கதிர்க்கடவுள் (சூரிய பகவான்) ஒரு நாள் விண்வழி செல்லும் போது, அவனது ஒளிக்கதிர்கள் கடல்நீரில் பரவி அழகிய வண்ண ஜாலங்கள் உண்டாயின. அவ்வனப்பினைக் கண்டு அவன் அத்தகைய ஒளி வண்ணமுடைய மங்கைநல்லாள் ஒருத்தியின் காதல் அணைப்பிற்கு உள்ளம் விழைந்தான். அவ்வேட்கையே உருக்கொண்டது போல அந்த நீர்ப்பரப்பிலிருந்து ஒரு மங்கை தோன்றினாள். கதிரோன்றன் குறிப்பினை அறிந்தவளாய் அவளும்

வேட்கைமீதூர அவன்பால் சென்று அவனைத் தழுவினாள். அதன் பயனாய் அவள் பால் ஓர் ஆண்மகவு தோன்றியது. அவ்வற்புதத் தோற்றம் பிரமனின் விழைவேயாகும்.

தோன்றிய அணங்கினை நீளாதேவி என்ற பெயரால் வழங்கினர். அவளுக்குத் தோன்றிய மகவினைச் சித்திரகுப்தர் என்னும் பெயரால் வழங்கி நீடு வாழ்க என்று கதிரவன், பிரமன் முதலான தேவர்கள் அனைவரும் வாழ்த்தினர்.

சித்திரைத்திங்கள் சித்திரை விண்மீன் நாளில் உற்பவித்த காரணத்தால் அக்குழந்தையை யாவரும் சித்திரபுத்திரர் எனப் பெயரிட்டு வழங்கலாயினர்.

சித்திரைத் திங்கள் முழுநிலா நாளான சித்திரைத் திருநாள் அன்று உற்பவமான அம்மகவு தன் முகத்தில் தெய்வநல்லொளி திகழவும், இடக்கையில் ஏடு, வலக்கையில் எழுத்தாணி ஆகிய இரேகைகள் விளங்கவும், மார்பில் முப்புரிநூல் இரேகை திகழவும், தேவர்களுக்குரிய இலக்கணம் அனைத்தும் கொண்டதாய்ப் பிரமதேஜசுடன் விளங்கியது. குழந்தை தோன்றியவுடன், ஈன்றெடுத்த அன்னை, தான் தோன்றிய நீர்ப்பரப்பிலேயே மறைந்தனள்.

சித்திரகுப்தர் தெய்வப்பண்போடு பிறந்தமையால் அப்போதே அறிவறிந்த செவ்வியை உடையவராகித் தம் உள்ளம் விழைந்த பேறனைத்தும் பெற விரும்பித் தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார் தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று என்ற திருவள்ளுவர் பொய்யா

மொழிக்கு ஏற்ப, இமயமலைச்சாரலுக்குச் சென்று உயர்கயிலை நாயகனை நோக்கிக் கடுமையான தவம் புரியலானார்.

தவத்தினுக்கு மெச்சிய சிவபிரான் அம்மையுடன் இடப ஊர்தியில் காட்சி நல்கினார்.

சித்திரகுப்தர் உள்ளம் களி துளும்ப மனமொழி மெய்யனைத்தும் பக்திமயமாகிப் பலமுறை ஆண்டவனை வலம் வந்து போற்றித் துதித்தார். சிவபிரான் திருவுளம் மகிழ்ந்து அன்பு! “நின் தவத்தினை உவந்தோம்” நீ விரும்பிய வரம் யாது? என்று வினவினார். சித்திரகுப்தர், “அண்ணலே! என் விருப்பம் தங்கள் திருவுளம் அறியாததோ! அடியேனை வினவுவதும் தங்கள் திருவிளையாடல் போலும்” என்று இயம்பினார். இறைவன், சொல்லின் செல்வரான அவர்தம் மறுமொழிக்கு மகிழ்ந்தவராகி, அவர் எண்ணிய விருப்பமனைத்தும் தட்டின்றிப் பெற்றிட அருள்புரிந்து வாழ்த்தி மறைந்தனர்.

இஷ்டசித்தி வரத்தினை இங்ஙனம் பெற்ற சித்திர குப்தர், தாம் பெற்ற வரத்தின் ஆற்றலைச் சிறிது சோதித்தறியும் வகையினில் நான்முகனாருடைய படைத்தல் தொழிலை மேற்கொண்டருளினார். நியதிக்கு மாறான இச்செயலை அறிந்த தேவர்கள் கதிரோனிடம் விரைந்தோடிச் சென்று, “ஐய! தங்கள் புதல்வரான சித்திரகுப்தர் இங்ஙனம் பிரமன் செய்ததாகிய படைப்புத் தொழிலில் ஆக்கிரமித்துத் தாமே படைப்புத் தொழிலைச் செய்வதால், ஆண்டவன் ஆணையில் இயங்கிவரும்

தொழில் ஒழுங்குகள் பிறழ்ந்து போதலைக் காணீர்! அன்பு கூர்ந்து, இதுகாறும் நடைமுறையில் இயங்கிவரும் ஒழுக்க நெறிகள் நிலைபெறும் வாய்ப்பினைப் புரிவீராக!” என வேண்டினார்.

விண்ணப்பத்தினைச் செவியேற்ற சூரியபுத்தேள் தம் புதல்வரை அழைத்து, “சித்திர குப்தா! அன்புடையாய்! நீ பெற்ற வரத்தின் ஆற்றலை ஆய்ந்தறியும் வகையில், பிறர் குறை கூறும் பாங்கில் நடத்தல் நன்றன்று ; பிரமனுக்கு ஆண்டவன் பணித்த படைப்புத் தொழிலை வேறு பிறர் ஏற்றுச் செய்தல் முறையன்று. நினக்குத் தகுதியான வேறு தொழிலை வேறுபிறர் நின் புகழுக்கு எல்லை காணக் காத்திருக்கிறது. உலகில் பகல் இரவு என்னும்காலக் கணக்கினை யாம் காட்டுகின்றோம். எம் புதல்வனான நினக்குக் கணிதத் தொழிலே சாலவும் தகுதியுண்டு. அத்தொழில் விரைவில் நின்னைச் சேர இருப்பதால் இப்படைப்புத் தொழிலினைக் கைவிடுக!” என்று பணித்தனர். சித்திரகுப்தர் அங்ஙனம் செய்வதாய் உறுதியளித்தனர். தந்தையார் கட்டளைக்கிசைந்து பிதுர்வாக்கிய பரிபாலனம் செய்யப் படைப்புத் தொழிலினைக் கைவிட்டார். இதை அறிந்த கால்களூய முனிவர் அவ்விடம் வந்து, வாழ்த்தி மகிழ்ச்சியுற்றார். சித்திரகுப்தரைத் தேவர்கள் மிகவும் பாராட்டிப் பேறு அனைத்தும் பெற்று நீடுவாழியென வாழ்த்தினர். அத்துடன் அமையாமல் அன்னாரை இவ்வாழ்க்கையில் ஈடுபடுத்தும் முயற்சியிலும் ஈடுபட்டனர்.

ஸ்ரீ சித்திரகுப்தரின் தொழிற்பெருமை

அளந்த போகமவ் வவ்வுயிர்க் கிருவினை யன்றோ
கிளந்த வவ்வினை கண்டனன் றொகுப்பவன் கீர்த்தி
யளந்தி யாவரே கணிக்குநர் விரிஞ்சன் தமைப்பும்
வளந்த வாவிவன் வாய்வழி நிற்பது மன்னோ.

ஸ்ரீ சித்திரகுப்தர் ஆலய வழிபாடு

சித்திரைப் பருவந் தன்னில் உதித்தனன் சித்திர குப்தன்
அத்தினை மவனை உன்னி அருச்சனைக் கடன்க ளாற்றிற்
சத்தியும் பெறுவர் பாவந் தீருமே யம னூரில்
இத்திற னறிந்தே யன்னோ னிரங்குவான றங்கள் சொற்றே.

சித்திர குப்தரைச் சிந்தனை செய்குவோர்
பற்றித் தூதர்கள் கையில் படார்களைண்
சித்தி என்னுமச் செல்வமெ லாம்இம்மை
உற்று வாழ்ந்துடன் உறுவர்கள் முத்தியே.

ஸ்ரீ சித்திரகுப்தருக்கென்று தனிக்கோயில்
தென்னகத்தில் காஞ்சிபுரத்தில்மட்டுமேஏற்பட்டுள்ள
தென்பது ஒரு தனிச்சிறப்பாகும். இவ்வாலயத்தில்
எழுந்தருளியுள்ள மூலவர் இடத்திருக்கரத்தில்
ஏடும் வலத்திருக்கரத்தில் எழுத்தாணியும் ஏந்தி
விளங்குவதைக் காண்கிறோம். வலக்காலை ஊன்றி,
இடக்காலை மடித்து, உயர்ந்ததோர் ஆசனத்தில்
அமர்ந்தவண்ணம் ஒவ்வொருவர் மனம், வாக்கு,
காயங்களில் விளையும் பாவபுண்ணிய காரியங்க
ளைனைத்தையும் கணக்கிட்டுத் தம் ஏட்டில் எழுதிக்
கொள்ளும் பாவனையில் காட்சியளிக்கின்றார்.

இக்காட்சியினைக் காணும் ஒவ்வொருவருக்கும் சித்திரகுப்தர் எழுதும் இலக்கணத்தைக் கண்டுணர்ந்து காலதேவன் என்னென்ன தண்டனை கடைநாளில் விதிப்பனோ! நாம் இதுவரையில் அக்கிரமங்கள் செய்தோமோ! இவற்றிற்குக் கழுவாயுமுண்டோ? இனியாவது அறநெறி நின்று ஆண்டவனது படைப்பாய், ஆருயிர்கட் கெல்லாம் நாம் அன்பு செய்ய வேண்டும் என்ற அருட்பிரகாச வள்ளலாரது வாக்கை ஒட்டிச் சீரிய கருத்துத் தோன்றுதல் திண்ணம். அவ்வாறான கருத்துத் தோன்றுதல் உலக மக்களனைவரையுமே நன்னெறியில் ஒழுகச்செய்து, மறம் முற்றும் ஒடுங்கி, அறம் ஓங்கச் செய்யும் என்று துணிந்துரைக்கலாம்.

இத்தகு நற்பயனை உலகின்கண் விளைவிக்கத் தக்க சித்திரகுப்தருக்குப் பல இடங்களில் கோயில்கள் எடுப்பித்து வழிபடுவது இயற்கையே. காலம், இடம் என்ற வரையறைகளையும் ஜாதி, மதம் என்ற வேறுபாடுகளையும் கடந்து நின்ற நிலையில் உள்ளவர்களும் வணங்கி வழிபடும் மூர்த்தியாய்ச் சித்திரகுப்தர் விளங்குகிறார்.

சித்திரகுப்தருக்கு விசேஷ வழிபாடாற்ற விரும்புவோர், மூர்த்திக்கு விதிமுறையில் அபிஷேக திரவியங்களைக்கொண்டு அபிஷேகஞ்செய்து, புஷ்பாலங்காரம் செய்வித்து, அருச்சனை புரிவித்து, அருச்சனை புரிந்து, பஞ்சோபசாரஞ் சொல்லி பலவகையில் தோத்திரம் செய்து, உள்ளம் உருகும் பக்திபுடன் பல்கால் விழுந்தெழுந்து அவர்பால் சரணடைதல் அவரைப் பிரீதி செய்யவல்லதாகும்.

ஸ்ரீ சித்திரகுப்தர் நோன்பு மகாத்மியம்

ஸ்ரீசித்திரகுப்தரைக் கோயிலில் வழிபடுவதோடு இல்லங்களிலும் வழிபட்டால் விரும்பிய நற்பயனை அளிக்கவல்லது இத்தகு வழிபாடு ' நோன்பு ' எனும் பெயரினால் நடத்தப்படுகிறது. வழிபாட்டு முறையை கீழே கூறப்படும் சித்திரகுப்தர் நோன்பு மகாத்மியத்தில் கண்டுகொள்க.

புத்தம பாட்டு பொற்புடை யான்பர் புகழ்ந்திசைக்கும்
சித்திர குப்தரைச் செல்வன் திருவடிச் செய்யமலர்ப்
பத்திமை யோடவன்பதம் விளங்குநர் பாதந்தொழிச்
சித்திகள் யாவும் நிறைந்துயர் இன்பம் செழிந்திடுமே.

சித்திரகுப்தரை மனமொழிமெய்களால் வழிபட்டு அதன் பயனாய் இம்மையில் செல்வமும் புகழும் பெற்று, மறுமையில் துயக்க இன்பமும் வீடுபேறும் அடைந்தவர்கள் மிகப்பலர். அவர்களுள் கலாவதி என்ற பெயரினாளான பெண்மணி ஒருத்தி.

பரத கண்டத்தில் பகரரும் சிறப்பு வாய்ந்த முக்திபுரி என்றதோர் பழம்பதியில் கலாவதி என்ற கன்னிகை செல்வச் செழுங்குடி ஒன்றில் பிறந்து நற்குண நற்செய்கைகளில் சிறந்து விளங்கினாள். இறை உணர்வும் அறப்பண்பும் அவளுடன் உதித்து வளர்ந்தோங்கின.

ஒருநாள் கலாவதி தன் பாங்கியருடன் கங்கையில் நீராடச் சென்றாள். அன்று சித்திரைத் திங்கள் முழுமதி ஒளிரும் சித்திரை நாளாகும். அவள்

நீராடச் சென்ற துறைக்கணித்தான சோலை ஒன்றில் அரமகளிர் சிலர் விண்ணினின்றும் இழிந்து வந்து தெய்வத்துக்குச் சிறப்பயர்ந்து நோன்பு ஒன்றில் ஈடுபட்டிருந்தனர். அவர்கள் நோற்கும் நோன்பின் விவரங்களைப் பக்தையாம் கலாவதி யாவை எனக் கண்டறிய ஆவலுற்றனள். கலாவதியின் உள்ளக் கருத்தினை முற்றும் உணர்ந்த ஒரு தேவ மங்கை தான் நோற்க முற்பட்டிருந்த சித்திரகுப்தர் நோன்பு சித்திரைத் திங்கள் பெளர்ணமியோடு கூடிய சித்திரை நாளில் நோற்றற்குரியதென்றும், அந்நாளில் அந்நோன்பை முறையாக நோற்பவர்களுக்கு இவ்வுலகில் எளிதே பெற இயலாச் செல்வம் ஏதும் இல்லை என்றும், இம்மைக்குரிய மகிழ்ச்சி அனைத்தும் நிறைந்து, மறுமையிலும் அவர்கள் போகபூமி எய்துவர் என்றும் விவரமாகக் கூறினாள், கலாவதி விரும்பியபடி அத்தேவமங்கை சித்திரகுப்தர் நோன்பு நோற்றற்குரிய விதிமுறைகள் அனைத்தையும் விளக்கலாயினாள்.

கேளாய் கலாவதியாம் கன்னிகையே!

சித்திரைத் திங்களில் பெளர்ணமியோடு கூடிவரும் சித்திரை நட்சத்திரத்தில் அதிகாலையில் எழுந்து நீராடித் தூய உடை உடுத்து, வெண்ணீர் ணிந்து இல்லத்தினைப் பசுவின் சாணத்தால் மெழுகிச் சுத்தம் செய்து, முற்றத்தில் அலங்காரப் பந்தலிட்டு, வாழையும், கமுகும், அதில் கட்டி அலங்கரித்து மாவிலை, தோரணம் தூக்கி, மாக்கோலமிட்டு மாக்கோலத்தாலேயே தெற்கு நோக்கிய தேர் அமைத்து அதில் சித்திரகுப்தர்

திருவுருவம் வரைந்து, அதன் முன்பு நீர் நிரம்பிய பாத்திரத்தின் வாயில் மாவிலைக்கொத்து வைத்து, அதில் மட்டை நீக்கிய தேங்காய் வைத்துப் பாத்திரத்தையும் தேங்காயையும் மஞ்சள் குங்குமத்தால் அலங்கரித்து அக்கலசத்தில் சித்திரகுப்தரை ஆவாஹனம்செய்து, அதாவது அந்தக் கலசத்தையே சித்திரகுப்தராக பாவித்துப் பனைஓலை ஏடு ஒன்றில் அல்லது ஒரு காகித் துண்டில்,

“கத்துநீர்க் கடற்பரப்பில் காணெழில் நீளா தேவிப்
பத்தினிப் பெண்முயங்கப் பரிதியின் சேயாய்த் தோன்றும்
சித்திர குப்தர் பேரின் தேவினை நோற்பார்க் கென்றும்
நத்துநற் பேற னைத்தும் நயந்தருள் புரிவாய் போற்றி ”

என்ற பாடலை எழுதி, அதற்கு மஞ்சள் காப்பிட்டுச் சுருட்டி, அதைக் கலசத்தின் முன் வைத்து ஒரு தட்டில் விதைநெல், எழுத்தாணி அல்லது எழுதுகோல், மாங்காய், கத்தரிக்காய், பழவர்க்கங்கள், பானகம், பட்சணங்கள் முதலிய நிவேதனப் பொருள்கள் வைத்து, தாமரை முதலான மற்ற புஷ்பங்களாலும், சித்திரகுப்தர் நாமாவளியை அதிக பக்தி சிரத்தையுடன் சொல்லி, அர்ச்சனை செய்து, சர்க்கரைப் பொங்கல், வடை முதலிய உணவு வகைகள் படைத்துத் தூப தீபங்கள் கொடுத்துச் சோடசோப சாரங்கள் செய்து, அன்பர்களை அழைத்து உடன் இருக்கச்செய்து, சித்திர குப்தர் நோன்புக் கதையை வாசித்துத் தோத்திரப் பாடல்களைப்பாடி (காகித்) ஓலைச் சுருளில் உள்ள பாடலையும் பாடித் துதித்து, விதைநெல், எழுத்தாணி முதலியவற்றைத் தானம் செய்து,

சித்திரகுப்தர் பூஜையைப் பூர்த்தி செய்து, விருந்தினருடன் உண்டு விரதத்தை முடிப்போர் இம்மை மறுமைப்பேறு அடையப்பெறுவர் என்று கூறினாள். பின்பு, நோன்பு நோற்கும் முறையை விளக்கியதோடு கலாவதியை உடனிருத்தி, நோன்பெடுத்துக் கொடுத்து, நோன்புப் பிரசாதத்தையும் அவளிடம் கொடுத்து, பிரதி ஆண்டும் குறிப்பிட்ட நாளில் பக்தி சிரத்தையோடு நோன்பு நோற்று வருமாறு தெய்வமாதா பணித்து அனுப்பினாள்.

தேவமாதா கூறியவனைத்தையும் முற்றுணர்ந்த கலாவதி மகிழ்ச்சி பூத்தவளாய்த் தனதில்லம் அடைந்து தனது அதிசய அனுபவங்களைத் தாய்தந்தையரிடம் தெரிவித்து, அடுத்து வரத்தக்க சித்திரைத்திங்கள் முழுமதிசூடிய சித்திரை நாளைப் பேராவலுடன் எதிர்நோக்கியவண்ணம் இருந்து, பன்னெடுங்காலம் நோன்பைப் பக்தி சிரத்தையுடன் சிறப்பாக நோற்று வந்தாள். நோற்ற நோன்பினால் சித்திரகுப்தர் மகிழ்ச்சி அடைந்து, கலாவதிக்குச் சகல செல்வ யோகங்களும் உண்டாகத் தன்னருள் பாலித்தனர். சித்திரகுப்தரின் அருள் நோக்கால் கலாவதியின் குடும்பம் செழித்தது. அவளது குலம் செழித்து, செல்வம் குவிந்தது; உற்றார் உறவினர் சுகபோகங்களால் மகிழ்ந்தனர். கலாவதியும் குறையொன்றுமில்லா நல்வாழ்வுற்றுத் திருமகள் போன்று அழகுருவுடன் மணப்பருவமெய்தினாள்.

அடுத்துள்ள ஆகமபுரியில் அரசுபுரிந்து வந்த வீரசேனன் என்பான், இவளது பண்பு, அழகு ஆகியவற்றை மெச்சி, முறைப்படி அவளைத் தனது

வாழ்க்கைத்துணைவியாக ஆடம்பரமாய்த் திருமணம் செய்துகொண்டாள். அன்பும் அறமும் ஒன்று சேர்ந்தனபோல் அவர்கள் இருவரும் கலந்து சகல சம்பத்துடன் வாழ்ந்து வந்தனர். கலாவதி அடிசிற்கினியவளாய் பதிசொற் கடவாதவளாய் பதிபக்தையாய் இன்பத்திலும் செல்வத்திலும் திளைத்து வாழ்ந்து வந்தாள். மனையறத்துக்கேற்ப

அறவோர்க் களித்தல் அந்தணர் ஓம்பல்
துறவோர்க் கெதிர்தல் தொல்லோர் சிறப்பின்
விருந்தெதிர் கோடல்

ஆகியவற்றை வழுவாது கடைப்பிடித்தொழுகியதோடு தன் திருமணத்துக்கு முன் அவளது தாயகத்தில் இருந்த போதில் நோற்று வந்த சித்திரகுப்தர் நோன்பையும் நோற்று வந்தனள். அவளைக் கணவன் மெச்சுமளவுக்கு அக்குடும்பத்தில் எல்லாச் செல்வங்களும் குவியலாயின.

ஊழின் பெருவலிதான் இருந்தவாறென்னே ! செல்வச்செருக்கு அவளது உள்ளத்தைக் கவர்ந்தது. கலாவதிக்கு மறப்பு என்பது அவளது வாழ்வை மாற்ற முற்பட்டது. தான் நோற்று வந்த சித்திரகுப்தர் நோன்பை நோற்க அவள் மறந்தனள். இல்லற தர்மத்தை முறையாக நடத்திய போதிலும் தெய்வ வழிபாட்டை மறந்ததனால் அவள் வாழ்வு மாசுற்றது. அண்டைநாட்டு அரசனால் அவர்களது நாடு கவரப்பட்டது. அவளுடன் அவள் கணவனாம் அரசனும் நாடிழந்த நிலையில் சிறைவைக்கப்பட்டுக் கூண்டுக்கிளிகள் போல உணவுக்கே பிறர் கையை நாட வேண்டியிருந்தது.

அவர்கள் சொல்லொணாத துயருக்காளாகி வருந்தலானார்கள். அவர்களது தவறு யாதென அவர்களுக்கே புலப்படாதபடி ஊழ்வினை உள் உணர்ச்சியை மறைத்தது. எதற்கும் மறதி காரணம் என்பதை அவர்களால் யுகித்துணர இயலவில்லை.

துன்பமே உருக்கொண்டதுபோல் காணப்பட்டாள் கலாவதி. இன்னலுற்றிருந்த அவள் தன் இருப்பிடத்துக்கு அண்மையில் இருந்தச் சோலைக்கு சிறிது அமைதி பெறும் நோக்கத்துடன் தனிமையாய்ச் சென்றாள். சோலையை அடுத்து ஆற்றின்கரையில் பளிங்குப் பாறையின் மேல் ஒளி வீசும் மேனியுடன் அமர்ந்திருந்தாள் ஒரு தேவமாது. அவ்வற்புத உருவினாலும் ஒளியாலும் ஈர்க்கப் பட்டாள் கலாவதி முன்னர் தன் தாயகத்துக்குச் சமீபத்தில் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் தன் கன்னிப் பருவத்தில் அவளைச் சந்தித்துப் பேசிய அத்தெய்வ மாதாகவே அவள் கலாவதிக்குக் காட்சியளித்தாள். கலாவதி வியப்பும் திகைப்புங்கொண்டவளானாள். முன் சந்தித்தபோதில் நிகழ்ந்தவையெல்லாம் கலாவதியின் உள்ளத்திரையில் ஒன்றுவிடாமல் தோன்ற ஆரம்பித்தன.

சித்திரகுப்தர் நோன்பு என்று முன்னர் அத்தேவமாது விவரித்து நோன்பெடுத்துக் காட்டியமையும் நினைவில் மேலேழுந்து தோன்றுவதாயிற்று. உள்ளத்தில் இருந்த மறப்புத்திரை உடனே விலகிய உணர்ச்சியை அவள் பெற்றாள். ஆயினும், கலாவதியின் தோற்ற மாறுதலைக் கண்ணுற்ற தேவமாது, நிகழ்ந்த

அனைத்தையும் தானே உணர்ந்தும் உணராதவள்போல் நடித்துக் கலாவதியிடம் இரக்கம் கொண்டு, சித்திரகுப்தர் நோன்பை நோற்காததைக் கேட்டுணர்ந்து, மறப்பால் நேர்ந்த அந்நிலையிலிருந்து கலாவதியை மீட்கும் பெருங்கருணையோடு சித்திரகுப்தரே உளங்கொண்டு தன்னை இப்பூவுலத்திற்குப் போந்து கலாவதி மீண்டும் சித்திரகுப்தர் நோன்பை நோற்கவேண்டி நினைவூட்டும் பெரும் பணிபுரியத் தன்னை ஏவினர் என்று தேவமாது திருவாய் மலர்ந்தருளக் கேட்டாள். செவி சாய்த்த கலாவதி தேவதமாதைத் தொழுமுன் தேவமாது உருக்கரந்தனள்.

உவகைப் பெருவெள்ளத்தில் மூழ்கிநின்று அதன் பயனாகத் தன்னையே மறந்திருந்த நிலையிலிருந்து மெல்லக் கரையேறிய கலாவதி தன் அரசு மாளிகைக்குத் திரும்பிச் சென்று உற்றதனைத்தையும் மனம் வாடியிருந்த தன் கணவரிடம் ஆதியோடந்தமாய்க் கூறலுற்றனள். தன்பால் சித்திரகுப்தர் அருள்கூர்ந்து தேவமாது வாயிலாகப் புனர்வாழ்வு தந்தருளும் திரு நோக்குடன் நிகழ்த்திய திருவிளையாடல் யாவற்றையும் எண்ணி எண்ணி மகிழ்ந்து, அடுத்து வரக்கூடிய சித்திரை பௌர்ணமி சித்திரை நன்னாளை விழிப்புடன் பார்த்திருந்து உரிய நாளில் சித்திரகுப்தரின் திருவடிகளில் முற்றும் பதிந்த உள்ளத்தினளாய் நோன்புக்குரிய மலர், பழவர்க்கம், கொணர்வித்துத் தேவமாது முதன் முதலில் விவரித்த, அவள் பன்னெடுங்காலம் அனுஷ்டித்து வந்த, அந்த நோன்பைத் தன் கணவனுடன் கிரமமாக நோற்கலானாள்.

சித்திரகுப்தரின் திருவருள் இருந்தவாறென்ன ! முன்பு பகை கொண்டிருந்த அந்த அரசன் தன் குற்றம் உணர்ந்து தான் தவறாகக் கவர்ந்த நாட்டைத் திருப்பிக் கொடுத்தான்; தான் செய்த பிழைக்கு வருந்தினான்; மன்னிக்க வேண்டினான். ஆனை, சேனை, பரிவாரம், ஆடை, ஆபரணம் முதலாகத் தான் கைப்பற்றிய பொருள்கள் அனைத்தையும் திருப்பிக் கொடுத்தான். இழந்த செல்வம் பன்மடங்காய்த் திரண்டு குவிந்தது.

அரசனும் அரசியும் சித்திரகுப்தர் நோன்பினால் தாம் பெற்ற இன்பமனைத்தையும் எண்ணி எண்ணி சித்திரகுப்தரின் அருளாற்றலை வியந்தனர். அரச குடும்பத்தில் நிகழ்ந்த இந்த அற்புதம் நாடெங்கும் பரவியது. அரசியார் நோற்ற அவ்வழியே நாட்டு மக்கள் யாவரும் பக்தியுடன் சித்திரகுப்தர் நோன்பினை நோற்றுப் பெறற்கரிய பேரெலாம் பெற்ற காரணத்தால் எந்நாட்டிலும் சிறந்தது இந்நாடே என்ற பெரும்புகழ் பெற்றது அந்நாடு.

இவ்வாறாகக் கலாவதி பல்லாண்டு நோன்பு நோற்று வேதநூல் பிராயம் நூற்றும் வாழ்ந்தும் அவள் புஷ்பக விமானத்தில் விண்ணுலகுக்கு அழைக்கப்பெற்று அங்குச் சித்திரகுப்தரின் அணுக்கப் பணிப்பெண்ணாய்த் திகழும் பெரும்பேறு பெற்றனள்.

நாமும் இந்நோன்பைப் பக்தியுடன் நோற்றுச் சுகபோக வாழ்வு வாழ்ந்து இம்மை மறுமை பெற்று உய்வோமாக ! ஸ்ரீ சித்திரகுப்தர் நோன்பு மகாத்மியம் முற்றுப்பெற்றது.

சுப்பரபாதம்

திருவேங்கடநாதன் திருப்பள்ளி எழுச்சி
தமிழாக்கம் : டாக்டர் உளுந்தூர்ப்பேட்டை சண்முகம்

கோசலை குமாரா ஸ்ரீராமா பொழுது புலர்கின்றதே
தெய்வீகத் திருச்சடங்குகள் செய்ய எழுந்தருள் புருஷோத்தமா!

எழுந்தருள் எழுந்தருள் கருடக்
கொடியேந்தும் கோவிந்தனே
திருமகள் கணவா கணமலர்க மூன்றுலகும்
செழித்தோங்கவே!

சுழலும் உலக முழுவதும் சுமக்கும் தாயே
திருமால் மார்பில் சிங்காரச் செல்வி நீயே
சரணனனின் சகலமும் தரும் தயா ஸாகரி
மதுகை டபரை வதைத்தாய் எழுமகா லக்ஷ்மி!

கலைவாணி கௌரி இந்த்ராணி போற்றுவார்
முழுநிலா எனக் குளிர் முகம் காட்டுவாய்
விருஷ பாத்திரி நாதனின் நாயகி
விழித்தா மரைகள் காட்டியே அருள்புரி!

அத்ரி முதல் சப்தரிஷிகள் நித்ய கர்மா முடித்தார்
ஆகாய கங்கை வளர் தாமரையாய் பூஜை செய்வார்
தேவாநின் பாதங்கள் ஆராதனைக்கு நின்றார்
சேஷாத்திரி வாழ்வோனே திருப்பள்ளி எழுக!

அரன்அயன் இந்திரன் கந்தனும் உனைப் புகழ்ந்தார்
திரிலோகம் அளந்த பாதம் போற்றுகின்றார்
ப்ரஹ்ஸபதி அங்கே பஞ்சாங்கம் சொல்லுகின்றார்
சேஷாத்திரி வாசா உன் செவி கேட்கவில்லையோ?

மலர்ந்து கொண்டிருக்கும் தாமரை மணம் வீசுதே
விரிந்து கொண்டிருக்கும் பாளைகளும் கமழுதே
அடிமேல் அடிவைத்துத் தென்றலும் நடைபோடுதே
திருவேங்கடத்தானே உடன் எழுந்து வான்!

அழகான கூண்டில் வளர்கிளிகளும் உனைத்தேடுதே
விழி மலர்ந்து வாழைப்பழம் பாயசம் உண்ணுதே
பழகிய திருநாமம் முரளி! கோவிந்தா! என்றதே
திருவேங்கடம் உடையாய் கிளிமொழி கேட்கவா!

நிலையாக நிற்காத நாரதர் வந்துவிட்டார்
கலையாத சுகவீணையை மீட்டுகின்றார்
அழியாத தமிழிலே ஆழ்வார்கள் அருள்மொழிகள்
சுவையாகப் பாடுவார் திருமுகம் காட்டுக!

நெற்றிரவு தாமரைப் பூக்களில் புகுந்து வண்டு
பார்க்காத குறை நீங்கிப் பறந்தோடி வந்தனபார்
தேனூறும் மகரந்த போதை புது ரீங்காரமே
கேளாமல் தூங்குகின்றாய் இசை கேட்க வாராய்!

இடைச்சேரி ஆய்ச்சியர் தயிர் கடை மத்தின் ஓசை
திசைஎல்லாம் கடந்துஉன் அரண்மனையில் எதிரொலிக்கும்
எதிரெதிர் நின்றே புகழ்பாடிக் கயிறிழுப்பார்
திருவேங்கடக் கண்ணா உடன் எழுக நீயே!

கண்போல் குவளைமலர் சுருநிறம் கண்டு வந்து
எங்களின் வண்ணமே வேங்கடேசன் மேனியென்றே
வண்டுகள் குரலோங்கிச் சண்டையிட்டுக் கொள்வதோ
மங்கள விழி திறப்பாய் அன்பு ஸ்ரீநிவாசா!

எல்லா உலகிலும் எல்லார்க்கும் உறவு நீயே
எல்லையில் லாததோர் சுருணையின் வெள்ளம் நீயே
தோளே வீடாக ஸ்ரீதேவி குடிபுகுந்தாள்
வேண்டுவ தெல்லாம் தரும்திரு விழிதிற்!

யாராயினும் புஷ்கரிணி நீராடி வரவேண்டும்
அரன் அயன் சநந்தனார் பிரம்படிபட்டு வந்தார்
வாசலில் புனிதமாய் வரவெண்ணிக் காத்திருப்பார்
ஸ்ரீவேங்கட நாதனே நீ விரைந்து வாராய்!

சேஷாத்ரி, சுருடாத்ரி, வேங்கடாத்ரி
நாராயணாத்ரி வருஷபாத்ரி வருஷாத்ரி என்றே
தேவரும் முனிவரும் நின்மலைதனை தொழுதுநிற்பார்
ஸ்ரீ வேங்கடா சலபதி நின்வருகை தாராய்!

இந்திரன், யமன், சிவன், அக்னியுடன் நிருதி அவனும்
குபேரன் வருணன் வாயுவும் கூடி வந்தே
தம்கரம் தலைமேல் தூக்கியே தொண்டுகெய்ய
உன்மொழி நோக்குகின்றார் உன்ஆணை எங்கே!

உன்நடை வண்ண ஒயில் அழகுக்கு நிகரேதென்று
தன்நடை நாணியது சிங்கமும், சேஷன், சுருடனும்
ஐராவதம், அஸ்வம், அவைகளும் சேர்ந்து கொண்டு
பயிலவே வந்தனபார் நீ வந்து பாரேன்!

சூரியன் சந்திரன் புதன் செவ்வாய் வியாழனுடனே
ராகு கேது சனி பகவானும் சுக்கிரனும் வந்தே
யாருந்தன் அடியார்க்கும் அடியாரோ அன்னவர்க்கு
தீதேதும் இன்றியே தொழும் காட்சி காணாய்!

நவக்ரஹ நாயகர் உன் திருப்பாதத் தூளிபட்டு
ஸ்வர்க்கமும் மோக்ஷமும் இதற்கீடு இல்லையென்று
திருப்பதி தரிசனம் நிலைக்கவே கலக்கமுற்று
மறுகல்பம் வேண்டார் வந்து அபயம் சொல்லு!

யாகமும் தருமமும் செய்து மேல் உலகம் செல்வார்
போகின்ற வழியில் உன் கோபுரக் கலசம் கண்டே
ஆனந்த ஸ்வர்க்கமும் மோகனமும் விட்டு விட்டே
வேங்கடம் போதுமென்பார் இந்த விந்தை பாராய்!

நிலமகள் திருமகள் இருவரும் இருமருங்கும்
குலவிட அருளுடன் நலந்தரும் குணங்கள் கொண்டாய்
நிரந்தரம் சுருடனும் சேஷனும் துதிக்கும் பாதம்
உலகெலாம் புகலிடம் உடன் உறக்கம் நீங்கு!

வாகதேவ! புருஷோத்தம! பத்மநாப!
வைகுண்ட! மாதவ! ஜனார்த்தன! சக்ரபாணி!
ஸ்ரீவத்ஸ மார்பு காண்போர்க்கு பாரிஜாதம்
திருவடி சரணம் என்பார் பார் எழுக நீயே!

மன்மதன் தலைகுனிவான் உன்திருமேனி கண்டே
அன்னை ஸ்ரீதேவியும் அகலாள் பள்ளிவிட்டே
பொன்முலைத் தாமரை மொட்டினில் மயங்கி விட்டால்
என்னாவதோ உலகம் உடன் எழுந்து வாராய்!

மச்சமாய் கூர்மமாய் கோரவராஹமாகி
மானிடச் சிங்கமாய் வாமன வடிவெடுத்து
பரசுராமன் ராமன் பலராமன் க்ருஷ்ணன் என்று
பத்தவதாரங்களோ இனி கல்கி தானோ!

ஏலம் லவங்கம் கமழ்கின்ற பசங்கற்பூரம்
ஆகாய கங்கையின் தீர்த்தத்திலே கலந்து
வேதச் சிரேஷ்டர் தலை மேல் குடம் சுமந்து
ஓடோடி வந்தனரே பொய் உறக்கம் ஏனோ?

கதிரோன் பொன்னிறக் கிரணங்கள் காட்டுகின்றான்
இதழ்கள் திறந்தே தாமரை மலர்கள் விரிகின்றன
பறவைகள் நாதம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர் பல்லாண்டு பாடும்
குரல் கேட்டிலையோ ஸ்ரீ ஏழுமலை நாதனே!

திருக்கண் மலர் திறந்ததும் பார்க்க வேண்டி
நிலைக் கண்ணாடி காட்டி நிற்கும் பிரம்மனோடு
சநந்தனர், ரிஷிகள், யோகியர் வந்து சேர்ந்தார்
இனிபேனும் எழுந்து வாராய் சுருமணிவண்ணனே!

குறையேதும் இல்லை குணமே நிறைந்த கடலே
பிறவிக்கடல் தாண்ட அணையாகின்ற துணையே
உபநிஷதம் சொல்லும் ஒப்பற்ற உண்மைப் பொருளே
திருத்தொண்டர்கள் மகிழவே வந்து சேவை சார்த்து!

பலன்

நாடும் திரு வேங்கடநாதனின் பாதம் நாடி
சூரியன் உதிக்கும் அதிகாலை சுப்பராதம் பாடி

பாராயணம் செய்வார் பரமஞானம் அடைவார்
வாழ்க திருமலை வள்ளல் அவன் திருப்பாதமே!

ததி

ஸ்ரீ தேவியின் மார்பினில் குங்குமமே
சுருமேனியில் சேர்ந்து சிவந்திடுமே
திருவேங்கடவன் விழித் தாமரையால்
இந்த ஏழுலகும் வெற்றி சேரட்டுமே!

அந்த அயன் அரன் சண்முகன் அனைவருமே
வந்துசரண் என நின்றனர் உன்னிடமே
ஒரு பெருநிதி என்பதுன்சந்தியே
திருஅருள் தரும் பதிஎழு திருப்பதியே!

இங்கு ஒரு தவறா நீ பொறுத்திடவே
மிகப் பல பல பாவங்கள் புரிந்துவிட்டோம்
உன் திருவடியே இனி அடைக்கலமே
பெருங்குருணையினால் எமைக்காத்தருளே!

நான் கேட்டதைக் காட்டிலும் கூடுதலாய்
அருள் காட்டியே வாழ்த்திடும் உத்தமனே
மறைவேதம் உணர்த்திடும் பரம் பொருளே
ஸ்ரீதேவியும் உன்னிடம் பொருந்தினளே!

சுக வேயங்குழல் ஊதியே கோபியரின்
மனம் வேண்டிய யாவையும் ஈந்தவனே
வசுதேவ குமாரனே மன்மதர்கள்
ஒரு கோடியும் ஈடிலை சுந்தரனே!

எல்லோரும் புகழ் ஜெயராமனெனும்
வில்லாளியே தசரதனின் புதல்வா
எக்காலமும் மாறா மனத்தவனே
எங்கேயும் நிறைந்த தயாநிதியே!

ஸ்ரீ ஜானகி, தேவி கரம் பற்றும்
ரகுராமனே தாமரை மதிமுகத்தோய்
பெருங்காரிருள் போல் வந்த ராவணனை
வதமாக்கிய சூரியனே சரணம்!

எளியன் இனியன் எழில் முகவதனன்
இளையர் புடை சூழவரும் ரமணன்
ஜெயமே தரும் வில்லினை ஏந்தியவன்
அவனே தலைவன் நினையேன் பிறரை!

சதா உந்தன் த்யானம் ஹரி வேங்கடேசா
அருள் வேண்டி வந்தோம் தயையெய் தயையெய்
உணையன்றி வேறே துணை யாரும் இல்லை
பிற தெய்வம் வேண்டோம் அருள்க அருள்க!

வெகு தூரம் தாண்டி உனைத் தேடி வந்தோம்
திருப்பாதம் வேண்டித் தினம் தொண்டு செய்வோம்
ஒரே பூனை போதும் மறுஜென்மம் ஏது
திருவேங்கடத்தான் அருள் தரும் போது!

அறியாது செய்திட்ட பாவம்
திருமாலே பொறுத்தருள்
மன்னித்திடு மன்னித்திடு
ஏழுமலை மாணிக்கமே!

சரணம்

ஸ்ரீதேவி ஸகல லோகமும் சேவை செய்யும்
தாயே! தயாநிதியே!
திருமாலின் மனம்குளிர அவன் மாப்பிலேயே
குடி கொண்ட குல விளக்கே!

செந்தாமரை அமர்ந்த பத்மாசனக் கோலம்
என்றென்றும் வாழ்வளிக்கும்!
செந்தாமரைக் கரம், வரம் அபயம் தரும்
திருப்பாதம் வணங்குகின்றோம்!

எங்கும் நிறைந்த பொருளே எல்லாம் அறிந்த முதலே
பொங்கும் கருணைக் கடலே அன்பர் புகலிடமே
தங்கமாய்ப் பயன்தரும் தலைவா ஏழை துணைவா
பங்கயப் பாதம் பாரிஜாதமாகும் சரணங்களே.

பாதச் சிலம்பொலி கேட்கவோ மலர்கள் கூடும்
நாதன் திருமேனி நறுமணம் அவற்றில் சேரும்
பூக்களும் புனிதமாகும் வாடாத புதுமையாகும்
காக்க வேண்டும் கண்ணா திருவடி சரணங்களே!

புதிதாகப் பூத்த செந்தாமரைப் பூவின் சிவந்த வண்ணம்
இனிதான நறுமணம் இவற்றை உவமை சொல்வார்
திருவடிக்கு ஈடாகக் கூறும் போலிவார்த்தை எல்லாம்
கவிநயமே ஒப்பில்லாத திருப்பாதம் சரணங்களே!

நீயே பரம்பொருள் என்பதற்கு அடையாளமோ, நின்
தாமரைத் திருவடி காட்டும் தனி ரேகைகள்
அமிருத கலசம் அங்குசம் கொடி கற்பகம் வஜ்ராயுதம்
சங்கு, சக்கரம், குடை தாமரை அலங்காரப் பாதம் சரணங்களே!

பத்மராக ஒளியும் தோற்கும் உள்ளங்கால்களே
இந்தர நீல வண்ணமும் நாணும் புறங்கால்களே
சந்தர காந்தத்தினும் வெண்மையாம் நகக்கண்களே
இந்த வண்ணம் எங்குண்டு பரம்பொருள் பாதம் சரணங்களே!

வாமனனாய் ஓங்கி உலகளந்த திருப்பாதங்கள்
ராமனாய்க் காடும் மலையும் நடந்த கழலடிகள்

ஸ்ரீதேவி அஞ்சி அஞ்சி மெல்ல வருடும் போது மட்டும்
வாடுவதேன் வாக்கு மனம் காணா மென்மைப் பாதம் சரணங்களே!

புலிமகள், திருமகள் நப்பின்னைப் பிராட்டி எனும் புனிதமாதர்
தளிர்க் கரம் கொண்டு நின் திருவடி பற்றி வருடியதால்
இயல்பான செந்நிறம் மேலும் வந்ததுவோ செப்புகவே
திருவேங்கடநாதா, திருமாலே நின்தாள் சரணங்களே!

நித்தமும் வணங்கிடும் அயன், சரண் முதலான தேவர்களின்
முத்து ரத்தினக் கிரீடங்கள் சிந்தும் ஒளிக்கதிர்கள்
பட்டுத் தெறிப்பதுன் பாத கமலங்கள் போற்றும்
கற்பூர ஆரத்தி போல் காணும் கழலடி சரணங்களே!

வேதங்கள் சுட்டிக் காட்டுவதுன் தாமரைத் திருவடி
மாதவம் செய்தோர் அடையும்
பரமபதத்திலும் நின் திருவடி
தோய்தலும் தொண்டு செய்தலுமே
பேரின்பம் என உணர்ந்தேன்
ஆதலின் ஏழையேன் எனக்கும் அருள்க
நின்திருவடி சரணங்களே!

பாரதப் போரிலே பார்த்தனுக்குக் கீதை பகர்ந்த போது
சாரதி என்னைச் சரணம் அடைக எனச் சொன்னாய்
கூறிய அச்சொல் யாவார்க்கும் பொதுவாய் ஆனதன்றோ
வேங்கடத்தில் வலக்கரம் காட்டும் திருப்பாதம் சரணங்களே!

காளிங்க நாகத்தின் தலைமேல் கால்வைத்து ஆடியதோடு
ஆரணயத்திலும் ப்ருந்தாவனத்திலும் திருவேங்கடத்தும்
வேதங்கள் முடியிலும் உனைத்தவிர
வேறேதும் எண்ணார் உளத்திலும்
ஏழையேன் தலையிலும் கால்வைத்தாய்
ஏழுமலையாளே சரணங்களே!

ஆராதனைக்கென நின் அடிமலர் வந்து சேர்ந்த மணமலர்கள்
வாடாதனவாய் பூமி எங்கும் இறைந்து கிடப்பனபார்
வேங்கடமலைக்குச் சூட்டிய ஆபரணமென விளங்கினவே
காண்பார்கள் கண்ணும் மனமும் லயிக்கும் கதிரடி சரணங்களே!

அடைக்கலம் என வந்தபேர்க்கு
அருள்புரியும் திருப்பாதங்கள்
தமக்குள் இணையன்றி வேறு உவமை
சொல்லும் தரம் உண்டோ?
மகவுக்குத் தாயின் மார்பகம் போல்
அமுத ப்ரவாகமாகி
நினைக்கும் போதெல்லாம் இனிக்கும்
நிர்மலன் பொன்னடி சரணங்களே!

மணவாள மாமுனிகள் வழிகாட்டும் திருப்பாதங்கள்
குணம் உடையோர் கரம் குவித்துக்
கொண்டாடி மகிழ்கின்ற திருப்பாதங்கள்!

பிறவி எனும் கடல் தாண்டக்
கடைக்கண்கள் காட்டுவான் பொற்பாதங்கள்
சரணடைந்தேன் சரணடைந்தேன்
கோவிந்தன் மலர்ப்பாதம் சரணங்களே!

என்னை உன்னிடம் இணைத்து
வைப்பதற்கென்றே இருக்கின்றான்
அன்னை ஸ்ரீதேவி அவளல்லால்
நீ இல்லை அறிந்து கொண்டேன்
வண்ண மலரடிக்கு வாசமலர் தூவி வழிபடுவேன்
கண்ணாநின் அடிமை நான் இம்மை
மறுமைக்கும் நின்தான் சரணங்களே!

மங்களாசாசனம்

வேண்டிய எல்லாம் தருகின்ற புதையல்
திருவளர் மலர் மார்பன்
வேங்கடம் ஆள்வான் அந்த
ஸ்ரீநிவாசனுக்கு மங்களம்!

திருமகளும் மருளும் மலர் விழி கொண்டான்
இந்த ஐகத்திற்கே விழி ஆனான்
திருவேங்கடத்ததிபன் அந்த
ஸ்ரீநிவாசனுக்கு மங்களம்!

மங்களம் தங்கும் திருமலைக்கு ஆபரணம்
மாலவன் திருவடிகள்
சங்கு சக்ரதாரி அந்த
ஸ்ரீநிவாசனுக்கு மங்களம்!

அவன் மேனி அங்கங்கள் அழகில்
மயங்கார் யாருளர்
திருவேங்கடம் உடையான் அந்த
ஸ்ரீநிவாசனுக்கு மங்களம்!

நிறைகுணன் நிலைத்தவன் நிர்மலன்
ஆனந்தன் ஞானஸ்வரூபன்
உயிர்க்குயிராய் உறைபவன் அந்த
ஸ்ரீநிவாசனுக்கு மங்களம்!

எல்லாம் அறிந்த எல்லாம் வல்ல தலைவன்
எளியன் நற்குணன்

அகிலமும் அவன் விருப்பம் செயல்
ஆணை பரப்பிரம்மம் அவனே
திருவேங்கடம் நின்றான் அந்த
ஸ்ரீநிவாசனுக்கு மங்களம்!

மெய்யழகும் மெய்யுள் விளக்கும்
திவ்ய குண ஆன்ம அழகும்
ஐயமின்றி இனிக்கும் அந்த
ஸ்ரீநிவாசனுக்கு மங்களம்!

வலக்கையால் திருவடி காட்டி அன்புடன்
வரம் தரும் வள்ளல்
திருமலைத் தெய்வம் அந்த
ஸ்ரீநிவாசனுக்கு மங்களம்!

கடைக்கண்ணால் உலகைக் குளிர்விக்கும்
கருணாம்ருத ஸாகரம்
இருக்கின்றது ஏழுமலையில் அந்த
ஸ்ரீநிவாசனுக்கு மங்களம்!

அணி, உடை, மாலை, ஆயுதம் அவனால்
அழகு பெறும்
தணிப்பான் துயர் அந்த
ஸ்ரீநிவாசனுக்கு மங்களம்!

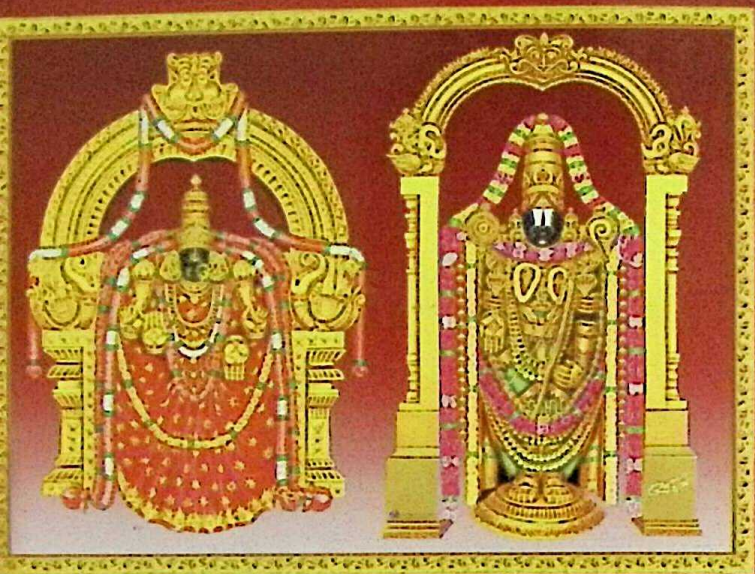
வைகுந்தம் விட்டு ஸ்வாமி புஷ்கரிணி
கரைவந்து நின்றான்
உய்வு தருவான் அந்த
ஸ்ரீநிவாசனுக்கு மங்களம்!

மனவாள் மாமுனிகள் மனமலரில்
எப்போதும் கோயில் கொண்டான்
அனைத்திலும் அவனே அந்த
ஸ்ரீநிவாசனுக்கு மங்களம்!

வழிவழி ஆசார்யர்கள் பாராட்டுப்
பெற்றான் என்னையும் ஆட்கொண்டான்
திருவேங்கடநாதன் அந்த
ஸ்ரீநிவாசனுக்கு மங்களம்!

அரிமழம் அழகுமிகு பொற்குடையான் தெப்பம்

திருவேங்கடவன் துதி

நீரார் கடலும் நிலனும் முழுதுண்டு
ஏராள மிளந்தளிர் மேல்துயி லெழுந்தாய்
சீரார் திருவேங்கட மாமலை மேய
ஆரா அமுதே அடியேற் கருளாயே !

- பெரிய திருமொழி